

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi extinsă)

14 decembrie 2018*

„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului – Înghețarea fondurilor – Posibilitatea ca o autoritate a unui stat terț să fie calificată drept autoritate competentă în sensul Poziției comune 2001/931/PESC – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Obligația de motivare – Eroare de apreciere – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Dreptul la apărare – Dreptul de proprietate”

În cauza T-400/10 RENV,

Hamas, cu sediul în Doha (Qatar), reprezentată de L. Glock, avocat,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de B. Driessen, de M. Bishop și de A. Sikora-Kaléda, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de

Republica Franceză, reprezentată de D. Colas și de F. Fize, în calitate de agenți,

și de

Comisia Europeană, reprezentată inițial de F. Castillo de la Torre, de M. Konstantinidis și de R. Tricot, și ulterior de F. Castillo de la Torre, de L. Baumgart și de C. Zadra, în calitate de agenți,

interveniente,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea, în primul rând, a Avizului Consiliului în atenția persoanelor, grupurilor și entităților care figurează pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO 2010, C 188, p. 13), a Deciziei 2010/386/PESC a Consiliului din 12 iulie 2010 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2010, L 178, p. 28) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 (JO 2010, L 178, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al doilea rând, a Deciziei 2011/70/PESC a

* Limba de procedură: franceza.

Consiliului din 31 ianuarie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2011, L 28, p. 57) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 83/2011 al Consiliului din 31 ianuarie 2011 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 (JO 2011, L 28, p. 14), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al treilea rând, a Deciziei 2011/430/PESC a Consiliului din 18 iulie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2011, L 188, p. 47) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentelor de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 și (UE) nr. 83/2011 (JO 2011, L 188, p. 2), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al patrulea rând, a Deciziei 2011/872/PESC a Consiliului din 22 decembrie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2011/430 (JO 2011, L 343, p. 54) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1375/2011 al Consiliului din 22 decembrie 2011 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 (JO 2011, L 343, p. 10), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al cincilea rând, a Deciziei 2012/333/PESC a Consiliului din 25 iunie 2012 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2011/872 (JO 2012, L 165, p. 72) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 542/2012 al Consiliului din 25 iunie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1375/2011 (JO 2012, L 165, p. 12), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al șaselea rând, a Deciziei 2012/765/PESC a Consiliului din 10 decembrie 2012 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2012/333 (JO 2012, L 337, p. 50) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1169/2012 al Consiliului din 10 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 542/2012 (JO 2012, L 337, p. 2), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al șaptelea rând, a Deciziei 2013/395/PESC a Consiliului din 25 iulie 2013 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2012/765 (JO 2013, L 201, p. 57) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013 al Consiliului din 25 iulie 2013 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1169/2012 (JO 2013, L 201, p. 10), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al optulea rând, a Deciziei 2014/72/PESC a Consiliului din 10 februarie 2014 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2013/395 (JO 2014, L 40, p. 56) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 a Consiliului din 10 februarie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor

persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013 (JO 2014, L 40, p. 9), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al nouălea rând, a Deciziei 2014/483/PESC a Consiliului din 22 iulie 2014 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2014/72 (JO 2014, L 217, p. 35) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 790/2014 al Consiliului din 22 iulie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 (JO 2014, L 217, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant și, în al zecelea rând, a Deciziei (PESC) 2017/1426 a Consiliului din 4 august 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului, și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/154 (JO 2017, L 204, p. 95) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 al Consiliului din 4 august 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150 (JO 2017, L 204, p. 3), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă),

compus din doamna I. Pelikánová, președinte, și domnii V. Valančius, P. Nihoul (raportor), J. Senningsen și U. Öberg, judecători,

grefier: domnul P. Cullen, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 11 iulie 2018,

pronunță prezenta

Hotărâre

I. Istoricul cauzei și situația de fapt ulterioare introducerii prezentei acțiuni

A. Rezoluția 1373 (2001) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite

- 1 La 28 septembrie 2001, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a adoptat Rezoluția 1373 (2001) de stabilire a strategiilor de combatere prin toate mijloacele a terorismului și în special de combatere a finanțării acestuia. Punctul 1 litera (c) din această rezoluție prevede, printre altele, că toate statele vor îngheța imediat fondurile și alte bunuri financiare sau resurse economice ale persoanelor care comit ori încearcă să comită acte teroriste sau care participă la ori facilitează comiterea de acte teroriste, ale entităților deținute sau controlate de asemenea persoane și ale persoanelor și ale entităților care acționează în numele sau la îndrumarea unor asemenea persoane ori entități.
- 2 Rezoluția menționată nu prevede o listă a persoanelor, a entităților sau a grupurilor cărora trebuie să le fie aplicate aceste măsuri.

B. Dreptul Uniunii Europene

- 3 La 27 decembrie 2001, considerând că o acțiune a Uniunii Europene era necesară pentru a pune în aplicare Rezoluția 1373 (2001), Consiliul Uniunii Europene a adoptat Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2001, L 344, p. 93, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 179). În special, articolul 2 din Poziția comună 2001/931 prevede înghețarea fondurilor și a altor active financiare sau resurse economice ale persoanelor, grupurilor și entităților implicate în acte de terorism și care figurează pe lista din anexa la această poziție comună.
- 4 În aceeași zi, pentru a pune în aplicare la nivelul Uniunii măsurile descrise în Poziția comună 2001/931, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO 2001, L 344, p. 70, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 169), precum și Decizia 2001/927/CE de stabilire a listei prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 (JO 2001, L 344, p. 83).
- 5 Numele „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem (ramura teroristă a Hamas)” figura pe listele anexate la Poziția comună 2001/931 și la Decizia 2001/927. Aceste două acte au fost revizuite periodic, în temeiul articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931 și al articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001, numele „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem (ramura teroristă a Hamas)” rămânând inclus pe listele menționate.
- 6 La 12 septembrie 2003, Consiliul a adoptat Poziția comună 2003/651/PESC de actualizare a Poziției comune 2001/931 (JO 2003, L 229, p. 42) și Decizia 2003/646/CE de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Deciziei 2003/480/CE (JO 2003, L 229, p. 22). Numele organizației incluse pe listele anexate la aceste acte este „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)”.
- 7 Numele acestei organizații a rămas inclus pe listele anexate la actele ulterioare.

C. Actele atacate

1. Actele din iulie 2010

- 8 La 12 iulie 2010, Consiliul a adoptat Decizia 2010/386/PESC de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 (JO 2010, L 178, p. 28) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 (JO 2010, L 178, p. 1) (denumite în continuare, împreună, „actele din iulie 2010”).
- 9 Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a continuat să fie inclus pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din iulie 2010”).
- 10 La 13 iulie 2010, Consiliul a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* Avizul în atenția persoanelor, grupurilor și entităților care figurează pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 (JO 2010, C 188, p. 13, denumit în continuare „avizul din iulie 2010”).
- 11 Prin acest aviz, Consiliul printre altele, a informat persoanele și entitățile vizate, în primul rând, că a stabilit că motivele pentru includerea numelui lor pe listele adoptate potrivit Regulamentului nr. 2580/2001 își păstrau valabilitatea, astfel încât a hotărât să mențină numele lor pe listele în litigiu din iulie 2010, în al doilea rând, că acestea puteau solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi, în al treilea rând, că acestea puteau

adresa Consiliului o cerere pentru a obține expunerea de motive privind menținerea acestora pe listele menționate, în al patrulea rând, că puteau de asemenea să îi adreseze, în orice moment, o cerere pentru reanalizarea deciziei prin care numele lor fusese inclus pe listele în discuție, în al cincilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizuirii, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie înaintate în termen de două luni de la data publicării avizului menționat și, în al șaselea rând, că aveau posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii.

12 Reclamantul nu a reacționat la acest aviz.

2. Actele din ianuarie 2011

13 Printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 20 noiembrie 2010, Consiliul a informat persoanele, grupurile și entitățile vizate de Regulamentul de punere în aplicare nr. 610/2010 că primise noi informații pertinente în raport cu aceste includeri și că modificase în consecință expunerea de motive a acestui regulament. Potrivit avizului menționat, putea fi adresată Consiliului o cerere pentru obținerea expunerii de motive în termen de două săptămâni de la data publicării avizului.

14 Prin scrisoarea din 10 decembrie 2010, Consiliul, care dispunea, ca urmare a introducerii prezentei acțiuni la 12 septembrie 2010, de adresa avocatului reclamantului, a comunicat acestui avocat motivele pentru care intenționa să mențină numele reclamantului pe listele de înghețare a fondurilor și i-a indicat că, în termen de o lună de la data acestei scrisori, putea să îi adreseze observații privind menținerea menționată și să îi transmită orice document justificativ.

15 Reclamantul nu a avut nicio reacție la acest aviz și la această scrisoare.

16 La 31 ianuarie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/70/PESC de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 (JO 2011, L 28, p. 57) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 83/2011 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 610/2010 (JO 2011, L 28, p. 14) (denumite în continuare, împreună, „actele din ianuarie 2011”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din ianuarie 2011”).

17 Prin scrisoarea din 2 februarie 2011, Consiliul a comunicat avocatului reclamantului expunerea de motive care justifica menținerea „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din ianuarie 2011.

18 Această expunere de motive prevedea următoarele.

19 În primul rând, Consiliul a rezumat istoricul activităților „ Hamas, inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem”. În special, această organizație ar fi săvârșit numeroase atentate împotriva unor ținte israeliene din 1988 până în 2010, calificate drept acte de terorism în sensul articolului 1 alineatul (3) din Poziția comună 2001/931.

20 În al doilea rând, Consiliul a arătat că „ Hamas-Izz al-Din al-Qassem” făcuse, în cursul anului 2001, obiectul a două decizii adoptate de autoritățile Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord și a două decizii adoptate de autoritățile Statelor Unite ale Americii.

21 Prima decizie adoptată de autoritățile Regatului Unit emana de la Secretary of State for the Home Department (ministrul de interne, denumit în continuare „Home Secretary”). Această decizie din 29 martie 2001 a fost adoptată în temeiul UK Terrorism Act 2000 (Legea Regatului Unit din 2000

privind terorismul) și privea interzicerea Hamas-Izz al-Din al-Qassem, considerată o organizație implicată în acte de terorism (denumită în continuare „decizia Home Secretary”). A doua decizie adoptată de autoritățile Regatului Unit emana de la UK Treasury (ministrul finanțelor). Prin această decizie din 6 decembrie 2001, UK Treasury a înghețat activele Hamas-Izz al-Din al-Qassem și a dat instrucțiuni în acest sens în temeiul competențelor care îi sunt conferite prin articolul 4 din Terrorism (United Nations Measures) Order 2001 [Decretul privind terorismul (măsură a Organizației Națiunilor Unite) din 2001]. Consiliul a arătat că decizia Home Secretary fusese revizuită la intervale regulate de o comisie guvernamentală națională și că decretul pe care se întemeia decizia UK Treasury cuprindea dispoziții privind controlul jurisdicțional al deciziei menționate și căile de atac împotriva acesteia.

- 22 Deciziile autorităților Statelor Unite constau, pe de o parte, într-o decizie a guvernului prin care Hamas era calificată drept „organizație teroristă străină”, în conformitate cu articolul 219 din US Immigration and Nationality Act (Legea Statelor Unite privind imigrația și cetățenia), cu modificările ulterioare, și, pe de altă parte, într-o decizie prin care Hamas era calificată drept „entitate identificată în mod expres ca entitate teroristă internațională”, în conformitate cu Executive Order n° 13224 (Decretul prezidențial nr. 13224) (denumite în continuare, împreună, „deciziile americane”). Consiliul a observat că prima calificare era susceptibilă de control jurisdicțional, iar cea de a doua de control administrativ și jurisdicțional, în conformitate cu legislația Statelor Unite.
- 23 Consiliul a calificat aceste decizii drept „decizii ale unor autorități competente” în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931.
- 24 În al treilea rând, Consiliul a constatat că aceste decizii erau încă în vigoare și a considerat că motivele care justificaseră includerea „Hamas (inclusiv a Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele de înghețare a fondurilor rămăneau valabile.
- 25 În scrisoarea din 2 februarie 2011, Consiliul a indicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de revizuire a listelor în litigiu din ianuarie 2011 în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizuiți, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie înaintate în termen de două luni de la data scrisorii menționate, în al treilea rând, că reclamantul avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că acesta putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.

3. Actele din iulie 2011

- 26 La 30 mai 2011, Consiliul a adresat avocatului reclamantului o scrisoare prin care îl informa că primise noi informații pertinente pentru stabilirea listei persoanelor, a grupurilor și a entităților care făceau obiectul măsurilor restrictive prevăzute de Regulamentul nr. 2580/2001 și că modificase în consecință expunerea de motive. Acesta a acordat reclamantului un termen de trei săptămâni pentru a prezenta observații.
- 27 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.
- 28 La 18 iulie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/430/PESC de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 (JO 2011, L 188, p. 47) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentelor de punere în aplicare nr. 610/2010 și nr. 83/2011 (JO 2011, L 188, p. 2) (denumite în continuare, împreună, „actele din iulie 2011”). Numele „Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din iulie 2011”).

- 29 Prin scrisoarea din 19 iulie 2011, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din iulie 2011 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de revizuire a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizuiți, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie înaintate în termen de două luni de la data scrisorii menționate, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 30 Expunerea de motive menționată era aceeași cu cea care privea actele din ianuarie 2011, cu diferența că trimiterea la decizia UK Treasury fusese eliminată.
- 31 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

4. Actele din decembrie 2011

- 32 La 15 noiembrie 2011, Consiliul a adresat avocatului reclamantului o scrisoare prin care îl informa că primise noi informații pertinente pentru stabilirea listei persoanelor, a grupurilor și a entităților care făceau obiectul măsurilor restrictive prevăzute de Regulamentul nr. 2580/2001 și că modificase în consecință expunerea de motive. Acesta a acordat reclamantului un termen de două săptămâni pentru a prezenta observații.
- 33 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.
- 34 La 22 decembrie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/872/PESC, de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei 2011/430 (JO 2011, L 343, p. 54) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1375/2011 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 687/2011 (JO 2011, L 343, p. 10) (denumite în continuare, împreună, „actele din decembrie 2011”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din decembrie 2011”).
- 35 Prin scrisoarea din 3 ianuarie 2012, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din decembrie 2011 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizuiți, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 29 februarie 2012, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 36 În această expunere de motive, Consiliul a completat expunerea faptelor reținute pentru a califica reclamantul (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem) drept organizație teroristă prin trei noi fapte datând din 2011.
- 37 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

5. Actele din iunie 2012

- 38 La 25 iunie 2012, Consiliul a adoptat Decizia 2012/333/PESC de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei 2011/872 (JO 2012, L 165, p. 72) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 542/2012 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1375/2011 (JO 2012, L 165, p. 12) (denumite în continuare, împreună, „actele din iunie 2012”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din iunie 2012”).
- 39 Prin scrisoarea din 26 iunie 2012, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din iunie 2012 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizui, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 27 august 2012, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 40 Această expunere de motive era identică cu cea referitoare la actele din decembrie 2011.
- 41 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

6. Actele din decembrie 2012

- 42 La 10 decembrie 2012, Consiliul a adoptat Decizia 2012/765/PESC de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei 2012/333 (JO 2012, L 337, p. 50) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1169/2012 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 542/2012 (JO 2012, L 337, p. 2) (denumite în continuare „actele din decembrie 2012”). „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din decembrie 2012”).
- 43 Prin scrisoarea din 11 decembrie 2012, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din decembrie 2012 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizui, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 11 februarie 2013, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 44 Această expunere de motive era identică cu cea referitoare la actele din iunie 2012.
- 45 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

7. Actele din iulie 2013

- 46 La 25 iulie 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/395/PESC de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei 2012/765 (JO 2013, L 201, p. 57) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1169/2012 (JO 2013, L 201, p. 10) (denumite în continuare „actele din iulie 2013”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din iulie 2013”).
- 47 Prin scrisoarea din 26 iulie 2013, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din iulie 2013 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizuirii, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 10 septembrie 2013, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 48 Această expunere de motive era identică cu cea referitoare la actele din decembrie 2012.
- 49 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

8. Actele din februarie 2014

- 50 La 10 februarie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/72/PESC de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei 2013/395 (JO 2014, L 40, p. 56) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 714/2013 (JO 2014, L 40, p. 9) (denumite în continuare, împreună, „actele din februarie 2014”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din februarie 2014”).
- 51 Prin scrisoarea din 11 februarie 2014, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din februarie 2014 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizuirii, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 28 februarie 2014, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 52 Această expunere de motive era identică cu cea referitoare la actele din iulie 2013.
- 53 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

9. Actele din iulie 2014

- 54 La 22 iulie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/483/PESC de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei 2014/72 (JO 2014, L 217, p. 35) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 790/2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 125/2014 (JO 2014, L 217, p. 1) (denumite în continuare, împreună, „actele din iulie 2014”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din iulie 2014”).
- 55 Prin scrisoarea din 23 iulie 2014, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din iulie 2014 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizui, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 30 septembrie 2014, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 56 În expunerea de motive, Consiliul a adăugat că identificarea reclamantului drept organizație teroristă străină prin decizia americană întemeiată pe articolul 219 din Legea Statelor Unite privind imigrația și cetățenia fusese menținută printr-o decizie din 18 iulie 2012.
- 57 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

10. Actele din august 2017

- 58 La 4 august 2017, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2017/1426 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/154 (JO 2017, L 204, p. 95) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1420 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150 (JO 2017, L 204, p. 3) (denumite în continuare, împreună, „actele din august 2017”). Numele „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” a fost menținut pe listele anexate la aceste acte (denumite în continuare „listele în litigiu din august 2017”).
- 59 Prin scrisoarea din 7 august 2017, Consiliul a transmis avocatului reclamantului expunerea de motive care justifică menținerea numelui „ Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)” pe listele în litigiu din august 2017 și i-a comunicat, în primul rând, că reclamantul putea să îi adreseze în orice moment o cerere de reanalizare a acestor liste în cadrul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și al articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, în al doilea rând, că cererile, pentru a fi luate în considerare în cadrul următoarei revizui, conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuiau să îi fie transmise anterior datei de 4 septembrie 2017, în al treilea rând, că acesta avea posibilitatea de a introduce o acțiune la instanța Uniunii și, în al patrulea rând, că putea solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi.
- 60 Această expunere de motive a suferit modificări importante în raport cu cele ale actelor precedente.
- 61 Reclamantul nu a reacționat la această scrisoare.

II. Procedura și concluziile părților înainte de trimiterea spre rejudecare

- 62 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 12 septembrie 2010, reclamantul a introdus prezenta acțiune.
- 63 În cererea introductivă, reclamantul a solicitat Tribunalului:
- anularea Avizului din iulie 2010;
  - anularea actelor din iulie 2010;
  - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 64 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 21 decembrie 2010, Comisia Europeană a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 7 februarie 2011, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis această cerere de intervenție.
- 65 Prin scrisoarea din 17 februarie 2011, depusă la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamantul a evocat actele din ianuarie 2011 și scrisoarea din 2 februarie 2011. Aceasta a indicat că își menține motivele din cererea introductivă împotriva acestor „acte” și că ar dori să dezvolte, în replică, criticile sale împotriva motivelor menținerii numelui său pe listele în litigiu din ianuarie 2011, astfel cum au fost notificate prin scrisoarea din 2 februarie 2011.
- 66 După ascultarea celorlalte părți, Tribunalul, prin scrisoarea grefei din 15 iunie 2011 adresată reclamantului, a autorizat această parte să își adapteze, în replică, motivele și concluziile acțiunii sale în ceea ce privește actele din ianuarie 2011, dacă este cazul în lumina motivelor cuprinse în scrisoarea din 2 februarie 2011. În schimb, Tribunalul nu l-a autorizat pe reclamant să își adapteze concluziile în ceea ce privește scrisoarea din 2 februarie 2011. Termenul pentru depunerea replicii a fost stabilit la 27 iulie 2011.
- 67 Prin scrisoarea din 27 iulie 2011, reclamantul a evocat actele din iulie 2011 și scrisoarea din 19 iulie 2011 ca substituindu-se actelor inițial atacate. El a arătat că publicarea sau notificarea acestor acte determina curgerea unui nou termen de introducere a acțiunii de două luni și a indicat motivele pentru care replica nu fusese depusă.
- 68 Scrisoarea din 27 iulie 2011 a fost depusă la dosar ca cerere de prelungire a termenului de depunere a replicii.
- 69 Prin scrisorile grefei din 16 septembrie 2011, Tribunalul a informat părțile cu privire la decizia sa de a nu admite această cerere de prelungire și a stabilit la 2 noiembrie 2011 termenul pentru depunerea de către Comisie a memoriului în intervenție.
- 70 La 28 septembrie 2011, reclamantul a depus la grefa Tribunalului un memoriu supletiv. În acest memoriu, reclamantul a arătat că „extinde concluziile sale în anulare împotriva [actelor din iulie 2011]”, în măsura în care îl priveau, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem. Acesta a arătat de asemenea că, având în vedere cererea inițială, scrisoarea din 17 februarie 2011 și memoriul supletiv, ar trebui să se considere că prezenta acțiune este de acum îndreptată împotriva actelor Consiliului din iulie 2010, precum și împotriva actelor din ianuarie 2011 și din iulie 2011. Reclamantul a adăugat că concluziile prezentate împotriva Avizului din iulie 2010 erau de asemenea menținute și a precizat că cererile sale de anulare vizau actele în cauză numai în măsura în care îl priveau.
- 71 La 28 octombrie 2011, Comisia a depus memoriul în intervenție.
- 72 Prin decizia Tribunalului din 8 decembrie 2011, memoriul supletiv a fost depus la dosar.

- 73 Prin scrisoarea din 20 decembrie 2011, Tribunalul a informat părțile că, având în vedere expirarea, anterior depunerii memoriului supletiv, a termenului de introducere a acțiunii în anulare împotriva actelor Consiliului din ianuarie 2011, adaptarea concluziilor acțiunilor introduse împotriva acestor acte, admisibilă în sine, întrucât fusese deja solicitată și efectuată corespunzător cerințelor legale prin scrisoarea reclamantului din 17 februarie 2011, nu va fi examinată decât în raport cu motivele și argumentele prezentate de către această parte anterior expirării termenului de introducere a acțiunii în anulare împotriva acestor acte, adică în cererea de sesizare a instanței.
- 74 Tribunalul a stabilit la 17 februarie 2012 termenul pentru depunerea de către Consiliu și de către Comisia a observațiilor privind adaptarea concluziilor formulate împotriva actelor din ianuarie 2011 și la 5 martie 2012, prelungit până la 3 aprilie 2012, termenul pentru depunerea de către aceleași părți a observațiilor lor privind memoriul supletiv.
- 75 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 1 februarie 2012, reclamantul și-a adaptat concluziile pentru a ține seama de actele din decembrie 2011, în măsura în care îl priveau, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 76 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 13 și la 16 februarie 2012, Comisia și Consiliul au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la adaptarea concluziilor împotriva actelor din ianuarie 2011, în măsura în care îl priveau pe reclamant, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 77 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 3 aprilie 2012, Consiliul și Comisia au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la memoriul supletiv.
- 78 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 28 iunie 2012, reclamantul a depus, la invitația Tribunalului, observații prin care a răspuns la observațiile Consiliului și la cele ale Comisiei din 3 aprilie 2012.
- 79 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 10 iulie 2012, reclamantul și-a adaptat concluziile pentru a ține seama de actele din iunie 2012, în măsura în care îl priveau, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 80 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 20 și la 23 iulie 2012, Comisia și Consiliul au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la adaptarea concluziilor împotriva actelor din iunie 2012.
- 81 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 5 și la 6 septembrie 2012, Comisia și Consiliul au răspuns, la invitația Tribunalului, la observațiile reclamantului din 28 iunie 2012.
- 82 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 11 februarie 2013, reclamantul și-a adaptat concluziile pentru a ține seama de actele din decembrie 2012, în măsura în care îl priveau, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 83 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 11 și la 13 martie 2013, Comisia și Consiliul au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la adaptarea concluziilor împotriva actelor din decembrie 2012.
- 84 Prin scrisoarea din 24 septembrie 2013, reclamantul și-a adaptat concluziile prezentei acțiuni împotriva actelor din iulie 2013, în măsura în care priveau Hamas, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 85 Prin scrisoarea din 4 octombrie 2013, Tribunalul a invitat Consiliul, care a dat curs acestei cereri prin înscrisul din 28 octombrie 2013, să prezinte anumite documente și a adresat întrebări părților în vederea ședinței.

- 86 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 28 și la 30 octombrie 2013, Consiliul și Comisia au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la adaptarea concluziilor împotriva actelor din iulie 2013.
- 87 La 28 februarie 2014, reclamantul și-a adaptat concluziile din prezenta acțiune pentru a ține seama de actele din februarie 2014, în măsura în care priveau Hamas, inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 88 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 4 și la 5 martie 2014, Comisia și Comisia au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la adaptarea concluziilor împotriva actelor din februarie 2014.
- 89 La 21 septembrie 2014, reclamantul și-a adaptat concluziile pentru a ține seama de actele din iulie 2014, în măsura în care îl priveau, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 90 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 23 octombrie și la 3 noiembrie 2014, Consiliul și Comisia au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la adaptarea concluziilor împotriva actelor din iulie 2014.
- 91 Reiese din considerațiile care precedă că, prin prezenta acțiune, reclamantul a solicitat Tribunalului:
- anularea Avizului din iulie 2010 și a actelor din iulie 2010-iulie 2014, în măsura în care îl privesc, inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem;
  - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 92 Consiliul, susținut de Comisie, a solicitat Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 93 Prin Hotărârea din 17 decembrie 2014, Hamas/Consiliul (T-400/10, denumită în continuare „hotărârea inițială”, EU:T:2014:1095), Tribunalul:
- a declarat inadmisibilă cererea de anulare a Avizului din iulie 2010;
  - a anulat actele din iulie 2010-iulie 2014, în măsura în care îl priveau pe reclamant (inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem);
  - a menținut efectele actelor din iulie 2014 timp de trei luni de la pronunțarea hotărârii menționate sau, în cazul formulării unui recurs în termenul prevăzut la articolul 56 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, până la soluționarea acestuia de către Curte;
  - a obligat Consiliul să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată ale reclamantului, Comisia suportând propriile cheltuieli de judecată.
- 94 Pentru a se pronunța în acest sens, Tribunalul a admis al patrulea și al șaselea motiv, îndreptate împotriva actelor din iulie 2011-iulie 2014, întemeiate pe insuficiența luare în considerare a evoluției situației ca urmare a scurgerii timpului și, respectiv, pe încălcarea obligației de motivare. Tribunalul a considerat, la punctele 101 și 125 din hotărârea atacată, că lista actelor de terorism pe care le-ar fi săvârșit reclamantul începând din anul 2005, cuprinsă în expunerile de motive ale actelor din iulie 2011-iulie 2014, a avut un rol determinant pentru menținerea de către Consiliu a înghețării fondurilor sale. La punctele 110 și 127 din hotărârea inițială, Tribunalul a statuat că referirea la orice nou act de terorism, pe care Consiliul o include în motivarea sa cu ocazia revizuirii în temeiul articolului 1

alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, trebuie să fi făcut obiectul unei examinări și al unei decizii naționale adoptate de o autoritate competentă. Constatând, în special la punctele 109 și 131 din hotărârea atacată, că Consiliul nu și-a întemeiat acuzațiile referitoare la actele de terorism pe care le-ar fi săvârșit reclamantul începând din anul 2005 pe astfel de decizii, ci pe informații obținute de acesta din presă și de pe internet, Tribunalul a anulat, în consecință, actele din iulie 2011-iulie 2014.

- 95 La punctul 141 din hotărârea inițială, Tribunalul a anulat de asemenea actele din iulie 2010 și din ianuarie 2011, pentru motivul că implicau aceeași lipsă a unei trimiteri la decizii ale autorităților competente privind faptele imputate reclamantului și că erau, prin urmare, afectate de aceeași încălcare a obligației de motivare.
- 96 Prin cererea introductivă depusă la grefa Curții la 20 februarie 2015, Consiliul a formulat recurs împotriva hotărârii inițiale, care a fost înregistrat sub numărul de referință C-79/15 P.
- 97 Prin înscrisul depus la grefa Curții la 11 mai 2015, Republica Franceză a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Curtea a admis această cerere de intervenție.
- 98 Prin Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/Hamas (C-79/15 P, denumită în continuare „hotărârea pronunțată în recurs”, EU:C:2017:584), Curtea a anulat hotărârea inițială.
- 99 În hotărârea pronunțată în recurs, Curtea a statuat că:
- Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că deciziile americane și/sau decizia ministrului de interne nu constituiau, în sine, o bază suficientă pentru a fundamenta actele din iulie 2010-iulie 2014 (punctul 33);
  - Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că Consiliul încălcase articolul 1 din Poziția comună 2001/931 prin aceea că se întemeiasă, în expunerile de motive referitoare la actele din iulie 2010-iulie 2014, pe elemente obținute din alte surse decât deciziile naționale adoptate de autoritățile competente (punctul 50);
  - Tribunalul a săvârșit, prin urmare, o eroare de drept atunci când a constatat încălcarea de către Consiliu a obligației de motivare (punctul 53).
- 100 Întrucât Tribunalul s-a pronunțat numai asupra celui de al patrulea și a celui de al șaselea motiv al cererii formulate de reclamant, având ca obiect anularea actelor din iulie 2011-iulie 2014, și întrucât celelalte motive invocate în fața Tribunalului au ridicat, în parte, aspecte privind aprecierea situației de fapt, Curtea, în hotărârea pronunțată în recurs, a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată (punctul 56).

III. Procedura și concluziile părților după trimiterea spre rejudecare

- 101 Cauza trimisă spre rejudecare Tribunalului a fost înregistrată la grefa acestuia din urmă sub numărul de referință T-400/10 RENV și atribuită, la 27 septembrie 2017, Camerei întâi.
- 102 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 3 septembrie și, respectiv, la 4 și la 5 octombrie 2017, reclamantul, Consiliul și Comisia au prezentat observații cu privire la continuarea procedurii, în conformitate cu articolul 217 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 103 În observațiile sale, reclamantul solicită Tribunalului:
- anularea actelor din iulie 2010-iulie 2014, în măsura în care îl privesc, „inclusiv pe Hamas-Izz al-Din al-Qassem”;

- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața Curții.
- 104 În observațiile lor, Comisia și Consiliul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca vădit nefondată;
  - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 105 Prin înscris separat depus la grefă la 3 octombrie 2017, reclamantul a depus, în temeiul articolului 86 din Regulamentul de procedură, un memoriu în adaptarea cererii introductive vizând luarea în considerare a actelor din august 2017.
- 106 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 27 octombrie și la 23 noiembrie 2017, Consiliul și Comisia au depus, la invitația Tribunalului, observații cu privire la memoriul în adaptare din 3 octombrie 2017.
- 107 Consiliul, susținut de Comisie, solicită Tribunalului:
- respingerea memoriului în adaptare ca vădit inadmisibil;
  - în subsidiar, respingerea acestuia ca nefondat;
  - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în primă instanță, în recurs și în cadrul prezentei proceduri de trimitere spre rejudecare.
- 108 La 27 martie 2018, Tribunalul (Camera întâi), în conformitate cu articolul 89 din Regulamentul de procedură, a adresat întrebări scrise părților principale și le-a invitat să prezinte anumite documente. Părțile au dat curs acestor cereri în termenul acordat.
- 109 La 15 mai 2018, Tribunalul l-a autorizat pe reclamant să prezinte observații cu privire la răspunsurile furnizate de Consiliu. Reclamantul a răspuns în termenul acordat.
- 110 La propunerea Camerei întâi, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza Camerei întâi extinse.
- 111 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 11 iulie 2018.

IV. În drept

A. Considerații introductive cu privire la obiectul acțiunii, precum și cu privire la conținutul și la admisibilitatea observațiilor reclamantului din 28 iunie 2012

1. Cu privire la cererile de adaptare a concluziilor acțiunii în privința actelor din iulie 2010-iulie 2014

- 112 Astfel cum reiese din expunerea situației de fapt, actele din iulie 2010 au fost abrogate și înlocuite, succesiv, cu actele din ianuarie, din iulie și din decembrie 2011, din iunie și din decembrie 2012, din iulie 2013 și, ulterior, din februarie și din iulie 2014.

- 113 Reclamantul a adaptat succesiv concluziile sale inițiale, astfel încât acțiunea sa urmărește anularea acestor diferite acte.
- 114 Pe de altă parte, aceasta a menținut expres concluziile sale în anularea actelor abrogate.
- 115 Potrivit articolului 86 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, atunci când un act a cărui anulare este solicitată este înlocuit sau modificat printr-un alt act având același obiect, reclamantul poate, înainte de închiderea fazei orale a procedurii, să își adapteze cererea introductivă pentru a ține cont de acest element nou. În conformitate cu alineatul (2) al aceleiași dispoziții, această cerere trebuie formulată în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE.
- 116 În speță, cererile de adaptare a cererii introductive, menționate la punctul 112 de mai sus, privesc acte care abrogă și înlocuiesc acte a căror anulare a fost solicitată anterior în cadrul acțiunii. În plus, acestea au fost formulate înainte de data închiderii fazei orale a procedurii anterioare trimiterii spre rejudecare, la 20 noiembrie 2014, și în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE. Cererile de adaptare a cererii introductive sunt așadar admisibile.
- 117 Potrivit unei jurisprudențe constante în materia acțiunilor îndreptate împotriva unor măsuri succesive de înghețare a fondurilor și contrar a ceea ce afirmă Comisia în memoriul său în intervenție în ceea ce privește actele din iulie 2010, un reclamant își menține interesul de a obține anularea unei decizii, prin care au fost impuse măsuri restrictive, care a fost abrogată și înlocuită cu o decizie ulterioară, în măsura în care abrogarea unui act al unei instituții nu este o recunoaștere a nelegalității acestuia și produce efecte *ex nunc*, spre deosebire de o hotărâre de anulare în temeiul căreia actul anulat este eliminat retroactiv din ordinea juridică și se consideră că acesta nu a existat niciodată (Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 35; a se vedea de asemenea Hotărârea din 23 octombrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, punctele 45-48 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 30 septembrie 2009, Sison/Consiliul, T-341/07, EU:T:2009:372, punctele 47 și 48 și jurisprudența citată).
- 118 În consecință, reclamantul păstrează un interes de a exercita acțiunea împotriva actelor din iulie 2010-iulie 2014, deși acestea au fost abrogate și înlocuite în cursul procedurii.
- 119 Prezenta acțiune este, așadar, admisibilă în măsura în care privește actele din iulie 2010-iulie 2014.

2. Cu privire la admisibilitatea cererii de anulare îndreptate împotriva Avizului din iulie 2010

- 120 Consiliul, susținut de Comisie, obiectează că cererea de anulare a Avizului din iulie 2010 este inadmisibilă, deoarece acesta se limitează la a invita persoanele și entitățile să își exercite drepturile, fără a afecta situația lor juridică. În consecință, acesta nu ar constitui un act atacabil în sensul articolului 263 TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudență.
- 121 Potrivit articolului 263 alineatul (1) TFUE, actele susceptibile să facă obiectul unei acțiuni sunt actele „menite să producă efecte juridice față de terți”.
- 122 Potrivit unei jurisprudențe constante, nu reprezintă acte sau decizii susceptibile să facă obiectul unei acțiuni în anulare decât măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia [a se vedea Ordonanța din 14 mai 2012, Sepracor Pharmaceuticals (Ireland)/Comisia, C-477/11 P, nepublicată, EU:C:2012:292, punctele 50 și 51 și jurisprudența citată].
- 123 În speță, menținerea numelui reclamantului pe listele în litigiu din iulie 2010 a fost efectuată prin actele din iulie 2010.

- 124 Astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 11 de mai sus, Avizul din iulie 2010, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a doua zi după adoptarea acestor acte, a avut ca obiect numai să informeze persoanele, grupurile și entitățile ale căror fonduri rămâneau înghețate în executarea acestor acte cu privire la posibilitățile pe care le aveau de a solicita autorităților naționale competente autorizația de a utiliza fondurile înghețate pentru anumite nevoi, de a cere Consiliului expunerea de motive care justifică menținerea numelui lor pe listele în litigiu din iulie 2010, de a cere acestei instituții reanalizarea deciziei sale de menținere și, în sfârșit, de a formula o acțiune la instanța Uniunii.
- 125 În aceste condiții, Avizul din iulie 2010 nu a produs efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului modificând în mod distinct situația juridică a acestuia.
- 126 Prin urmare, acțiunea trebuie declarată inadmisibilă în ceea ce privește Avizul din 2010.

3. Cu privire la conținutul și la admisibilitatea observațiilor reclamantului din 28 iunie 2012

- 127 La 28 iunie 2012, reclamantul a depus, răspunzând invitației Tribunalului, observații cu privire la observațiile Consiliului și ale Comisiei din 3 aprilie 2012, referitoare la memoriul suplétiv.
- 128 Întrucât reclamantul și-a intitulat observațiile „memoriu în replică”, Consiliul a obiectat, în observațiile sale din 6 septembrie 2012, că reclamantul nu poate fi autorizat să depună o replică referitoare la integralitatea cauzei, astfel cum a fost introdusă inițial prin depunerea cererii introductive și pentru care nu a depus o replică în termenul acordat.
- 129 Consiliul a considerat că schimburile de memorii privind fondul cauzei ar fi trebuit să ia sfârșit prin depunerea de către reclamant a memoriului suplétiv și prin depunerea de către Consiliu a observațiilor sale cu privire la acest memoriu.
- 130 Trebuie arătat că este cert că observațiile reclamantului din 28 iunie 2012, depuse la invitația Tribunalului, nu pot să constituie, în prezenta cauză, o replică în sensul articolului 83 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 131 Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 67-70 de mai sus, în prezenta cauză, reclamantul nu a depus o replică în termenele acordate, iar cererea de prelungire a termenului pentru depunerea unei replici, dedusă de Tribunal din scrisoarea reclamantului din 27 iulie 2011, a fost respinsă.
- 132 Totuși, deși observațiile din 28 iunie 2012 nu pot fi luate în considerare în prezenta acțiune în măsura în care vizează anularea actelor din iulie 2010 și din ianuarie 2011 (a se vedea, în privința celor din urmă, punctul 73 de mai sus), acestea sunt admisibile în cadrul cererii de anulare a actelor din iulie 2011 (formulată prin depunerea memoriului suplétiv), în măsura în care prin acestea se răspunde la observațiile Consiliului referitoare la motivele noi din cadrul memoriului suplétiv îndreptate împotriva actelor din iulie 2011, precum și în cadrul cererilor de anulare a actelor ulterioare ale Consiliului.
- 133 De altfel, Tribunalul l-a invitat pe reclamant să depună observații tocmai pentru că a considerat necesar să îi permită acestuia să răspundă, în acest cadru, la observațiile Consiliului din 3 aprilie 2012, cu privire la memoriul suplétiv.
- 134 În sfârșit, din chiar termenii punctului 1 din observațiile din 28 iunie 2012 rezultă că acestea nu urmăresc decât să răspundă la observațiile Consiliului din 3 aprilie 2012, cu privire la memoriul suplétiv.
- 135 Având în vedere aceste precizări referitoare la conținutul observațiilor din 28 iunie 2012, se impune respingerea obiecțiilor Consiliului referitoare la inadmisibilitatea observațiilor menționate.

4. Cu privire la cererea în adaptarea concluziilor acțiunii în privința actelor din august 2017

- 136 Printr-un memoriu în adaptare din 3 octombrie 2017, reclamantul a solicitat extinderea acțiunii la actele din august 2017.
- 137 În observațiile formulate cu privire la acest memoriu, Consiliul a arătat că această cerere este inadmisibilă pentru motivul că, pe de o parte, spre deosebire de ceea ce prevede articolul 86 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, la care face trimitere articolul 218 din același regulament, adaptarea cererii introductive ar fi avut loc după închiderea fazei orale a procedurii, la 21 noiembrie 2014, și, pe de altă parte, actele din august 2017 nu înlocuiesc actele contestate în prezenta cauză.
- 138 În ședință, Consiliul a declarat că lasă la aprecierea Tribunalului această cauză de inadmisibilitate.
- 139 În orice caz, trebuie să se observe că, fiind de ordine publică, admisibilitatea acțiunilor poate fi examinată din oficiu de Tribunal (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 februarie 2006, Standertskjöld-Nordenstam și Heyraud/Comisia, T-437/04 și T-441/04, EU:T:2006:62, punctul 28 și jurisprudența citată).
- 140 Potrivit articolului 218 din Regulamentul de procedură, atunci când Curtea de Justiție anulează o hotărâre a Tribunalului și trimite cauza spre rejudecare acestuia din urmă, procedura în fața Tribunalului, sesizat prin decizia de trimitere, se desfășoară, sub rezerva dispozițiilor articolului 217 din același regulament, în conformitate cu dispozițiile, după caz, ale titlului al treilea sau al patrulea din regulamentul menționat.
- 141 Întrucât titlul al patrulea din Regulamentul de procedură privește contenciosul referitor la drepturile de proprietate intelectuală, în speță trebuie să ne raportăm la titlul al treilea din Regulamentul de procedură. În acest al treilea titlu din Regulamentul de procedură, articolul 86 alineatul (1) prevede două condiții care trebuie îndeplinite pentru ca o cerere, prin care se urmărește obținerea unei adaptări a cererii introductive, să fie admisibilă. Pe de o parte, adaptarea cererii introductive trebuie să fi fost solicitată înainte de închiderea fazei orale a procedurii. Pe de altă parte, actele vizate de cererea de adaptare trebuie să înlocuiască și să modifice unul sau mai multe acte a căror anulare a fost solicitată anterior.
- 142 Fără a fi necesară pronunțarea asupra primei condiții, trebuie arătat că a doua condiție nu este îndeplinită în speță. Astfel, actele abrogate prin actele din august 2017 nu erau vizate nici de cererea introductivă, nici de memoriile în adaptare care au fost depuse anterior.
- 143 Reclamantul susține că ar trebui reținută o concluzie diferită în temeiul Hotărârii din 28 ianuarie 2016, Klyuyev/Consiliul (T-341/14, EU:T:2016:47, punctul 33), în care Tribunalul ar fi admis o cerere de adaptare prezentată într-o situație analogă.
- 144 În această privință, trebuie subliniat că hotărârea citată de reclamant nu este pertinentă cu privire la acest aspect, întrucât, în acea cauză, spre deosebire de prezenta cauză, a doua condiție impusă la articolul 86 din Regulamentul de procedură era îndeplinită, dat fiind că actele vizate de memoriul în adaptare modificau acte care fuseseră efectiv atacate în actul introductiv de instanță.
- 145 Din aceste elemente rezultă că cererea de adaptare a cererii introductive, formulată de reclamant la 3 octombrie 2017, trebuie să fie respinsă ca inadmisibilă.

B. Cu privire la cererea de anulare a actelor din iulie 2010

146 În susținerea cererii în anularea actelor din iulie 2010, reclamantul invocă, în cererea introductivă, patru motive întemeiate, în primul rând, pe o eroare vădită de apreciere, în al doilea rând, pe încălcarea dreptului la apărare, în al treilea rând, pe încălcarea dreptului de proprietate și, în al patrulea rând, pe încălcarea obligației de motivare.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește aplicabilitatea în privința reclamantului a măsurilor de înghețare a fondurilor

147 Prin intermediul primului motiv, reclamantul susține că, asemenea statelor și guvernelor legitime, nu este supus, în principiu, posibilității de includere pe listele de înghețare a fondurilor.

148 În această privință, reclamantul subliniază că legitimitatea sa a fost obținută prin vot, că a constituit un partid politic care se află în prezent la putere și că a participat în anul 2007 la un guvern de uniune națională, aceste trei împrejurări implicând că trebuie să beneficieze de asemenea de excepția care ar fi recunoscută în privința statelor și a guvernelor legitime.

149 Consiliul, susținut de Comisie, contestă temeinicia acestui motiv.

150 Trebuie arătat că, potrivit articolului 1 alineatul (1) din Poziția comună 2001/931, măsurile adoptate în materia înghețării fondurilor se aplică persoanelor, grupurilor și entităților implicate în acte de terorism.

151 Potrivit articolului 1 alineatul (3) din Poziția comună 2001/931, prin „act de terorism” se înțelege un act săvârșit cu intenție care, prin natura sau împrejurările sale, poate să dăuneze grav unei țări sau unei organizații internaționale, corespunzând definiției infracțiunii în dreptul național, atunci când este comis cu scopul de a intimida în mod grav o populație, de a constrânge, în mod ilegal, autoritățile publice sau o organizație internațională să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act oarecare sau de a destabiliza în mod grav sau de a distruge structurile fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale.

152 Printre actele considerate a fi săvârșite cu scopul de a destabiliza în mod grav sau de a distruge structurile fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale, articolul 1 alineatul (3) din Poziția comună 2001/931 menționează, printre altele, acțiunile care pun în pericol viața persoanei, care pot avea ca rezultat moartea acesteia, vătămarea gravă a integrității fizice a unei persoane, răpirea sau luarea de ostatici, precum și fabricarea, posesia, achiziția, transportul, furnizarea sau utilizarea de arme de foc.

153 Din aceste dispoziții rezultă că, potrivit Poziției comune 2001/931, elementul pertinent pentru a stabili dacă normele pe care le conține trebuie aplicate unei persoane sau unei entități este legat de actele care sunt săvârșite de aceasta, iar nu de natura acestei persoane sau entități.

154 În aceste condiții, nu se poate considera că împrejurările menționate de reclamant, și anume deținerea puterii în urma alegerilor, natura politică a organizației sau participarea la un guvern permit eludarea normelor conținute în Poziția comună 2001/931.

155 În orice caz, chiar presupunând că argumentul reclamantului potrivit căruia măsurile de înghețare a fondurilor prevăzute de Poziția comună 2001/931 nu pot fi aplicate statelor sau guvernelor legitime este întemeiat, reclamantul nu se află într-o situație care să îi permită să revendice aplicarea acestei pretinse excepții.

- 156 Astfel, reclamantul nu constituie un stat în sensul dreptului internațional, din moment ce acest concept este utilizat, în cadrul acestei ramuri a dreptului, pentru a desemna entități teritoriale, iar nu organizații de tipul celei formate de acesta.
- 157 În ceea ce privește calitatea de guvern legitim, aceasta conferă, dacă este cazul, guvernelor o anumită protecție, fără totuși ca ea să poată fi extinsă în privința grupurilor sau a organizațiilor care, astfel cum pretinde că face reclamantul, delegă în guvern pe unii dintre membrii lor (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 69 și jurisprudența citată).
- 158 În aceste condiții, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

- 159 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul susține că Consiliul a încălcat principiul respectării dreptului la apărare prin faptul că a omis să îi comunice, înainte de adoptarea actelor din iulie 2010, elementele reținute în sarcina sa și prin faptul că nu a permis să fie ascultat, în conformitate cu articolul 6 paragraful 3 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”), și cu articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 160 Consiliul, susținut de Comisie, contestă temeinicia motivului.
- 161 În această privință, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței, trebuie efectuată o distincție între, pe de o parte, includerea numelui unei persoane sau al unei entități pe o listă de înghețare a fondurilor și, pe de altă parte, menținerea unei astfel de includeri pentru stabilirea obligațiilor impuse de principiul respectării dreptului la apărare.
- 162 Atunci când include pentru prima dată numele unei persoane sau al unei entități pe o listă prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001, Consiliul nu este obligat să comunice în prealabil acestei persoane motivele pe care intenționează să se întemeieze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2011, Franța/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punctul 61).
- 163 Această normă se explică prin faptul că, pentru a fi eficientă, o astfel de decizie trebuie să poată beneficia de un efect de surpriză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2011, Franța/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punctul 61).
- 164 Astfel, în cadrul unei prime includeri, este suficient, în principiu, ca persoanei sau entității în cauză să îi fie comunicate motivele care explică decizia concomitent cu sau imediat după adoptarea deciziei respective, aceasta putând fi ascultată la acel moment (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2011, Franța/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punctul 61).
- 165 Situația este diferită în cazul deciziilor de menținere a numelui unei persoane sau al unei entități pe o astfel de listă, din moment ce, în acest caz, efectul de surpriză nu mai este necesar.
- 166 Potrivit jurisprudenței, obligațiile diferă, pentru astfel de decizii, după cum expunerea de motive cuprinde sau nu cuprinde elemente noi.

- 167 În prezența unor elemente noi, adoptarea măsurii trebuie să fie precedată de comunicarea către persoana sau către entitatea în cauză a elementelor reținute împotriva sa, permițându-i să fie ascultată cu privire la acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2011, Franța/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punctul 63, și Hotărârea din 28 iulie 2016, Tomana și alții/Consiliul și Comisia, C-330/15 P, nepublicată, EU:C:2016:601, punctul 67).
- 168 În schimb, această obligație nu se aplică în lipsa unor astfel de elemente (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 septembrie 2013, Makhoul/Consiliul, T-383/11, EU:T:2013:431, punctele 43 și 44, și Hotărârea din 18 septembrie 2017, Uganda Commercial Impex/Consiliul, T-107/15 și T-347/15, nepublicată, EU:T:2017:628, punctul 97), întrucât se presupune, în acest caz, că persoana sau entitatea în cauză a luat cunoștință de motivele anterioare și a avut posibilitatea de a prezenta observații.
- 169 În speță, reiese că actele din iulie 2010 fac parte din această din urmă categorie, întrucât motivele care stau la baza acestor acte nu sunt diferite de cele menționate în expunerea de motive aferentă actelor adoptate la 22 decembrie 2009, și anume Decizia 2009/1004/PESC a Consiliului de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931 (JO 2009, L 346, p. 58) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 al Consiliului de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 501/2009 (JO 2009, L 346, p. 39), care a fost pusă la dispoziția reclamantului prin Avizul privind Regulamentul de punere în aplicare nr. 1285/2009, publicat în Jurnalul Oficial din 23 decembrie 2009 (JO 2009, C 315, p. 11, denumit în continuare „avizul din decembrie 2009”).
- 170 În ceea ce privește Avizul din decembrie 2009, trebuie amintit că publicarea în Jurnalul Oficial a dispozitivului și a unei motivări generale a măsurilor de înghețare a fondurilor a fost considerată suficientă, având în vedere faptul că o publicare detaliată a motivelor reținute împotriva persoanelor și a entităților vizate ar putea să fie împiedicată de considerații imperative de interes general, dar și să aducă atingere intereselor lor legitime, fiind înțeles totuși că motivarea specifică și concretă a acestei decizii trebuie, pe de altă parte, să fie formalizată și adusă la cunoștința persoanelor interesate prin orice alt mijloc adecvat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 147).
- 171 În cazul măsurilor restrictive, această altă cale trebuie să conștă, în principiu, într-o notificare individuală, întrucât astfel de măsuri sunt de natură să afecteze în mod considerabil persoanele sau entitățile vizate și pot restrânge exercitarea drepturilor lor fundamentale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, EU:T:2009:401, punctul 86).
- 172 În această privință, Consiliul arată că nu a putut proceda la o notificare individuală, întrucât nu a fost în măsură să identifice o adresă la care ar fi putut fi trimisă o scrisoare reclamantului. Pe de altă parte, acesta din urmă nu i-ar fi transmis niciodată o adresă de contact și nu i s-ar fi adresat niciodată pentru a obține explicații cu privire la înscrierea numelui său pe listele de înghețare a fondurilor.
- 173 În această privință, avocatul reclamantului a indicat, în ședință, ca răspuns la una dintre întrebările care i-au fost adresate de Tribunal, că nu putea comunica o astfel de adresă Consiliului deoarece, din motive de securitate, nici el nu dispunea de una.
- 174 La rândul său, Comisia a observat că, chiar în cazul procedurii inițiate în fața Tribunalului, reclamantul nu comunicase nicio adresă veritabilă.
- 175 În această privință, trebuie arătat că obligația de a notifica individual o motivare concretă și precisă persoanelor și entităților împotriva cărora sunt adoptate măsuri restrictive urmărește în esență să completeze publicarea unui aviz publicat în Jurnalul Oficial, acesta din urmă indicând persoanelor sau entităților vizate că au fost adoptate măsuri restrictive în privința lor și invitându-le să solicite

comunicarea expunerii de motive a acestor măsuri prin furnizarea adresei exacte la care poate fi trimisă această cerere. Notificarea individuală a persoanelor și entităților vizate nu este, așadar, singurul mecanism util în vederea informării acestora cu privire la măsurile adoptate în privința lor.

- 176 Pe de altă parte, reiese din jurisprudență că obligația de a notifica individual expunerea de motive a măsurilor restrictive nu se aplică în toate cazurile, ci numai atunci când este posibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2014, Hassan/Consiliul, T-572/11, EU:T:2014:682, punctul 37).
- 177 Or, în speță, reiese că, chiar în cadrul prezentei proceduri, adresa reclamantului rămâne necunoscută, întrucât singurele indicații furnizate de reclamant Tribunalului se limitează la numele unui oraș și al unei țări, aceste date fiind modificate în două rânduri de la formularea cererii introductive (Beirut în Liban, ulterior Damas în Siria și, în sfârșit, Doha în Qatar).
- 178 În ședință, reclamantul a susținut, pe de altă parte, că, întrucât Uniunea dispune de o rețea de reprezentanți în străinătate, Consiliul dispunea de mijloacele de a identifica o adresă la care putea fi efectuată o notificare individuală și că revenea acestei instituții, iar nu ei înseși, obligația de a lua inițiative în acest sens, din moment ce măsurile adoptate prin actele din iulie 2010 puteau produce efecte negative în privința sa.
- 179 Cu privire la acest aspect, trebuie arătat că obligația impusă instituțiilor, în limitele amintite la punctul 176 de mai sus, de a efectua o notificare individuală nu poate avea ca efect să dispenseze reclamantul de orice efort care să îi permită să se informeze cu privire la situația sa juridică și, în special, să identifice motivele care sunt formulate împotriva sa. Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 4 și 5 de mai sus, numele reclamantului este inclus pe listele de înghețare a fondurilor din decembrie 2001. Cunoscând că avuseseră loc discuții în cadrul Consiliului cu privire la menținerea numelui său pe aceste liste, el putea efectua demersurile necesare pe lângă această instituție pentru a obține informații exacte și concrete privind motivele care justificau măsurile care îl vizau, desemnând, dacă era cazul, un avocat pentru a asigura reprezentarea sa, astfel cum a procedat, în plus, în procedurile pe care le-a inițiat în fața Tribunalului și pentru a asigura apărarea sa în cadrul recursului în fața Curții. Întrucât nu a făcut uz de această posibilitate, reclamantul nu poate opune Consiliului consecințele proprii inacțiunii.
- 180 Prin urmare, Consiliul a putut, fără a încălca principiul respectării dreptului la apărare, să asocieze publicarea actelor din decembrie 2009 în Jurnalul Oficial cu publicarea unui aviz prin care îl invita pe reclamant să îi solicite expunerea de motive referitoare la aceste acte, fără a efectua o notificare individuală, din moment ce în împrejurările speței nu părea posibil să fie efectuată o astfel de notificare.
- 181 În aceste condiții, al doilea motiv trebuie respins ca fiind nefondat.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate

- 182 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantul susține că înghețarea fondurilor realizată prin actele din iulie 2010 încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale și de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO. El face referire, în această privință, la Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461), și la Hotărârea din 11 iunie 2009, Othman/Consiliul și Comisia (T-318/01, EU:T:2009:187).
- 183 Temeinicia acestui motiv este contestată de Consiliu, care este susținut, cu privire la acest aspect, de Comisie.

- 184 În această privință, trebuie amintit că drepturile fundamentale, în special dreptul de proprietate, nu beneficiază, în dreptul Uniunii, de o protecție absolută. Unele limitări pot fi aduse folosinței acestor drepturi, cu condiția, în primul rând, ca acestea să răspundă efectiv unor obiective de interes general urmărite de Uniune și, în al doilea rând, să nu constituie, din perspectiva acestor obiective, o intervenție excesivă sau intolerabilă care ar aduce atingere substanței drepturilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 121 și jurisprudența citată).
- 185 În ceea ce privește prima condiție, trebuie amintit că înghețarea fondurilor, a activelor financiare și a altor resurse economice ale persoanelor și ale entităților identificate, potrivit normelor prevăzute de Regulamentul nr. 2580/2001 și de Poziția comună 2001/931, ca fiind implicate în finanțarea terorismului urmărește un obiectiv de interes general, întrucât face parte din lupta împotriva amenințărilor la adresa păcii și a securității internaționale pe care le presupun actele de terorism (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 123 și jurisprudența citată).
- 186 În ceea ce privește a doua condiție, trebuie arătat că măsurile de organizare a înghețării fondurilor și în special menținerea numelui reclamantului pe listele în litigiu din iulie 2010 nu apar ca fiind excesive, intolerabile sau ca aducând atingere substanței drepturilor fundamentale sau a unora dintre acestea.
- 187 Astfel, acest tip de măsuri este necesar, într-o societate democratică, pentru a combate terorismul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 octombrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, punctul 129 și jurisprudența citată).
- 188 În plus, măsurile de organizare a înghețării fondurilor nu sunt absolute, ci prevăd, pe de o parte, posibilitatea autorizării utilizării fondurilor înghețate pentru necesități esențiale sau pentru îndeplinirea anumitor angajamente și, pe de altă parte, posibilitatea acordării unor autorizări specifice de dezghețare a fondurilor, a altor active financiare sau a altor resurse economice (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 127 și jurisprudența citată).
- 189 În plus, menținerea numelui persoanelor și al entităților pe listele de înghețare a fondurilor face obiectul unei reexaminări periodice pentru a se asigura că persoanele și entitățile, care nu mai îndeplinesc criteriile pentru a figura pe listele respective, sunt radiate (Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 129).
- 190 Aceste elemente nu sunt afectate de jurisprudența dezvoltată în hotărârile citate de reclamant.
- 191 În acele hotărâri, Curtea a constatat o restricție nejustificată pentru motivul că Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite decretase măsuri restrictive împotriva reclamantului fără ca acesta să fi beneficiat de garanții procedurale care să îi permită să prezinte observații în fața autorităților ONU însărcinate cu adoptarea lor sau, în cadrul Uniunii, în fața Consiliului, care le pusese în aplicare pe teritoriul statelor membre.
- 192 O astfel de situație este diferită de cea care caracterizează prezenta cauză, în care actele din iulie 2010 nu privesc o includere inițială, nu se întemeiază pe o rezoluție a Organizației Națiunilor Unite și în care, ca urmare a publicării Avizului din decembrie 2009, reclamantul a avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la elemente reținute în sarcina sa (a se vedea punctele 170-180 de mai sus).
- 193 În aceste condiții, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

4. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 194 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantul reproșează Consiliului faptul că nu a inclus în actele din iulie 2010, astfel cum au fost publicate în Jurnalul Oficial, motivele care justifică menținerea numelui său pe listele în litigiu din iulie 2010.
- 195 Consiliul, susținut de Comisie, contestă temeinicia acestui motiv.
- 196 În această privință, trebuie arătat că, la 13 iulie 2010, Consiliul a publicat în Jurnalul Oficial, pe de o parte, dispozitivul și motivele generale ale actelor din iulie 2010 și, pe de altă parte, Avizul din iulie 2010, prin care a invitat persoanele și entitățile vizate să îi solicite expunerea de motive referitoare la aceste acte.
- 197 Astfel cum s-a menționat la punctul 170 de mai sus, s-a statuat deja că, în cazul măsurilor restrictive, Consiliul poate, fără a încălca obligația de motivare și principiul respectării dreptului la apărare, să limiteze publicarea în Jurnalul Oficial a actelor care conțin măsuri restrictive la dispozitivul și la motivarea generală pe care se întemeiază aceste măsuri, fiind înțeles că motivarea specifică și concretă trebuie să fie formalizată și adusă la cunoștința persoanelor interesate prin orice alt mijloc adecvat.
- 198 În aceste condiții, Consiliul nu era obligat, contrar celor susținute de reclamant, să includă, în actele din iulie 2010, astfel cum au fost publicate în Jurnalul Oficial, motivele specifice și concrete care justificau adoptarea lor.
- 199 Reclamantul susține totuși că expunerea de motive referitoare la actele din iulie 2010 ar fi trebuit să îi fie notificată, iar nu să facă obiectul unui aviz publicat în Jurnalul Oficial. El susține de asemenea că acest aviz îi era greu accesibil, din cauză că nu îl menționa în mod expres. În sfârșit, acesta afirmă că avizul menționat reducea la două luni perioada în care putea fi solicitată Consiliului expunerea de motive a actelor din iulie 2010, ceea ce nu constituia un termen rezonabil.
- 200 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 176-180 de mai sus, din moment ce Consiliul nu dispunea de adresa exactă a reclamantului, acesta nu putea proceda la notificarea individuală a expunerii de motive a actelor din iulie 2010, astfel încât a putut să se limiteze la publicarea Avizului din iulie 2010.
- 201 Pe de altă parte, faptul că Avizul din iulie 2010 nu cita în mod expres numele persoanelor și al entităților pe care le viza nu poate fi considerat, în sine, o încălcare a obligației de motivare, dat fiind că acest aviz făcea trimitere la Regulamentul din iulie 2010, în care aceste nume erau menționate.
- 202 În sfârșit, este inexact că, potrivit Avizului din iulie 2010, cererea de obținere a expunerii de motive a actelor în discuție trebuia formulată în termen de două luni de la publicarea acestuia. Contrar afirmațiilor reclamantului, Avizul din iulie 2010 nu limita la două luni termenul în care putea fi solicitată expunerea de motive a actelor din iulie 2010, ci preciza numai că Consiliul efectua în mod regulat o revizuire a listelor de înghețare a fondurilor conform articolului 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931 și că, în cazul în care persoanele și entitățile vizate formulau o cerere de revizuire și doreau ca aceasta să fie soluționată în cadrul următoarei revizuiți, cererea menționată trebuia să îi fie transmisă într-un termen de două luni de la data publicării avizului menționat.
- 203 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se constate că obligația de motivare a fost respectată de Consiliu, astfel încât al patrulea motiv trebuie respins ca nefondat.

5. Concluzie

204 Având în vedere considerațiile care precedă, acțiunea trebuie respinsă în măsura în care privește actele din iulie 2010.

C. Cu privire la cererea de anulare a actelor din ianuarie 2011

205 Din cuprinsul punctului 73 de mai sus rezultă că reclamantul invocă, în susținerea cererii de anulare a actelor din ianuarie 2011, aceleași motive de anulare precum cele invocate împotriva actelor din iulie 2010.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

206 Întrucât primul motiv este același precum cel invocat împotriva actelor din iulie 2010, iar aprecierea acestui motiv nu depinde de împrejurări specifice adoptării acestor acte, acesta trebuie respins pentru aceleași motive precum cele expuse la punctele 150-157 de mai sus.

207 Prin urmare, primul motiv este respins.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare

208 Prin intermediul acestui al doilea motiv, reclamantul apreciază că principiul respectării dreptului la apărare a fost încălcat pentru motivul că elementele reținute împotriva sa pentru a fundamenta actele din ianuarie 2011 nu i-au fost comunicate înainte de adoptarea acestor acte.

209 Consiliul, susținut de Comisie, contestă temeinicia acestui motiv.

210 În speță, este necesar să se constate că, anterior adoptării actelor din ianuarie 2011, Consiliul a publicat în Jurnalul Oficial din 20 noiembrie 2010 un aviz prin care a comunicat persoanelor și entităților vizate de Regulamentul de punere în aplicare nr. 610/2010 că, în urma unor noi informații, modificase expunerea de motive a acestui regulament și a invitat aceste persoane și entități să îi solicite expunerea de motive menționată (a se vedea punctul 13 de mai sus).

211 La punctele 176-180 de mai sus, s-a arătat că lipsa unei notificări individuale adresate reclamantului cu privire la expunerea de motive a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1285/2009 nu putea fi considerată, având în vedere împrejurările speței, o încălcare a principiului respectării dreptului la apărare. Aceeași trebuie să fie situația în ceea ce privește expunerea de motive referitoare la actele din ianuarie 2011.

212 Reclamantul arată că Consiliul a comunicat avocatului său, prin scrisoarea din 10 decembrie 2010, evocată la punctul 14 de mai sus, expunerea motivelor care l-au determinat să preconizeze menținerea numelui său pe listele în litigiu din ianuarie 2011. În opinia sa, o astfel de scrisoare ar fi trebuit să îi fie trimisă lui însuși, iar nu avocatului său, care nu primise un mandat care să îl autorizeze să primească astfel de scrisori.

213 Întrebat cu privire la acest aspect în ședință, Consiliul a recunoscut că a transmis această scrisoare avocatului reclamantului pentru a-l informa pe acesta din urmă, fără ca această trimitere să trebuiască considerată o notificare individuală.

- 214 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței amintite la punctul 176 de mai sus, o notificare individuală este necesară numai atunci când este posibilă, ceea ce nu este cazul în speță, astfel cum s-a menționat la punctele 177-180 de mai sus, întrucât nicio adresă nu părea să existe sau nu fusese comunicată Consiliului, iar reclamantul nu solicitase să obțină expunerea de motive.
- 215 Această concluzie nu este afectată de faptul că a fost adresată o scrisoare avocatului reclamantului fără ca primul să fi primit din partea celui de al doilea un mandat care să îl autorizeze să o primească. Astfel, mai degrabă decât să o contrazică, lipsa mandatului nu face decât să confirme constatarea efectuată la punctul anterior, potrivit căreia Consiliul nu dispunea de niciun mijloc care să îi permită să transmită în mod individual expunerea de motive reclamantului.
- 216 În aceste condiții, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate

- 217 Întrucât motivul este același precum cel invocat împotriva actelor din iulie 2010, acesta trebuie respins pentru aceleași motive precum cele expuse la punctele 184-189 de mai sus.
- 218 În ceea ce privește trimiterea la Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461), și la Hotărârea din 11 iunie 2009, Othman/Consiliul și Comisia (T-318/01, EU:T:2009:187), trebuie precizat că împrejurările speței sunt de asemenea diferite de cele care au condus la pronunțarea acelor hotărâri, întrucât, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 210-215 de mai sus, expunerea de motive a actelor din ianuarie 2011 a fost pusă în mod regulat la dispoziția reclamantului anterior adoptării acestora.
- 219 Al treilea motiv trebuie, prin urmare, să fie respins.

4. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 220 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantul reproșează Consiliului faptul că nu a inclus motivele explicite ale menținerii numelui său pe listele în litigiu din ianuarie 2011 în actele din ianuarie 2011, astfel cum au fost publicate în Jurnalul Oficial.
- 221 În această privință, s-a amintit la punctele 170 și 197 de mai sus că, potrivit jurisprudenței, se admite, în privința măsurilor de înghețare a fondurilor, ca versiunea publicată în Jurnalul Oficial a actelor care conțin aceste măsuri să nu includă decât dispozitivul și o motivare generală, fiind înțeles că motivarea specifică și concretă a măsurilor menționate trebuie să fie adusă la cunoștința persoanelor interesate prin orice mijloc adecvat.
- 222 La punctul 200 de mai sus, s-a admis că, în privința actelor din iulie 2010, Consiliul a putut, pentru motivele enunțate la punctele 176-180, să îndeplinească cerințele care rezultă din jurisprudență prin aducerea motivării specifice și concrete a măsurilor restrictive la cunoștința reclamantului prin intermediul publicării unui aviz în Jurnalul Oficial, prin care acesta era invitat să îi solicite motivarea respectivă. Aceași trebuie să fie situația în ceea ce privește actele din ianuarie 2011.
- 223 Pentru motivul indicat la punctul 215 de mai sus, imposibilitatea de a efectua o notificare nu a fost afectată, în împrejurările speței, de împrejurarea că a fost trimisă o scrisoare avocatului reclamantului fără ca cel din urmă să fi conferit un mandat celui dintâi pentru a primi astfel de comunicări.
- 224 În consecință, al patrulea motiv trebuie respins ca nefondat.

5. Concluzie

225 Având în vedere considerațiile care precedă, acțiunea trebuie respinsă în măsura în care privește actele din ianuarie 2011.

D. Cu privire la cererea de anulare a actelor din iulie 2011-iulie 2014

226 În susținerea cererii de anulare a actelor din iulie 2011-iulie 2014, reclamantul invocă, în memoriul supletiv și în memoriile în adaptare, opt motive de anulare, întemeiate pe:

- încălcarea articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931;
- erori privind realitatea faptelor;
- o eroare de apreciere în ceea ce privește caracterul terorist al reclamantului;
- insuficienta luare în considerare a evoluției situației ca urmare a scurgerii timpului;
- încălcarea principiului neamestecului;
- încălcarea obligației de motivare;
- încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă;
- încălcarea dreptului de proprietate.

227 Este necesar să se examineze mai întâi primul motiv, apoi al șaselea motiv și al doilea motiv, în măsura în care este întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, apoi al doilea motiv, în măsura în care este întemeiat pe o eroare privind realitatea faptelor și, în sfârșit, al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaptelea și al optulea motiv.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931

228 În cadrul primului motiv, reclamantul, după ce a prezentat observații cu privire la identificarea organizațiilor vizate în deciziile autorităților Regatului Unit și, respectiv, ale celor americane, impută Consiliului faptul că a încălcat articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 prin calificarea acestor decizii drept decizii adoptate de autorități competente în sensul acestei dispoziții.

229 Menținerea numelui unei persoane sau al unei entități pe o listă de înghețare a fondurilor constituie în esență prelungirea includerii inițiale și presupune, prin urmare, persistența riscului de implicare a persoanei sau a entității în cauză în activități de terorism, așa cum a constatat inițial Consiliul pe baza deciziei naționale care a servit drept fundament pentru acea includere inițială (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 61, și Consiliul/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, punctul 39).

230 Prin urmare, acest motiv este operant.

231 Având în vedere hotărârea pronunțată în recurs, trebuie determinate, cu titlu introductiv, organizațiile vizate de deciziile autorităților Regatului Unit și, respectiv, americane, apoi să se examineze, în primul rând, criticile proprii deciziilor autorităților americane și, în al doilea rând, criticile comune deciziilor autorităților Regatului Unit și americane.

a) Cu privire la identificarea organizațiilor vizate de deciziile autorităților Regatului Unit și de cele ale autorităților americane

232 Reclamantul arată că, potrivit expunerilor de motive comunicate de Consiliu, actele din iulie 2011-iulie 2014 sunt întemeiate pe o decizie a Home Secretary care interzice Hamas-Izz al-Din al-Qassem, ramura teroristă a Hamas, și pe două decizii americane care privesc Hamas, fără precizări suplimentare.

233 Reclamantul are îndoieli cu privire la faptul că autoritățile americane au intenționat să vizeze Hamas în ansamblu și apreciază că, prin faptul că a considerat că aceasta era situația, Consiliul a realizat o interpretare extensivă a deciziilor acestora, care nu reieșea în mod clar din listele publicate de autoritățile acestui stat.

234 În această privință, trebuie constatat că deciziile americane menționează explicit Hamas, această desemnare fiind completată, în decizia care o califică drept organizație teroristă străină, cu o duzină de alte denumiri – printre care „Izz-Al-Din Al-Qassam brigades” – sub care Hamas era de asemenea cunoscut (also known as).

235 Această împrejurare nu poate fi interpretată, contrar celor sugerate de reclamant, ca implicând că autoritățile americane au intenționat să restrângă astfel desemnarea numai la „Hamas-Izz al-Din al-Qassem”. Mai întâi, printre aceste denumiri suplimentare figurează denumiri care fac trimitere la Hamas în ansamblul său, precum „Islamic Resistance Movement”, care constituie traducerea în limba engleză a „Harakat Al-Muqawama Al-Islamia”, altă denumire de asemenea prezentă și al cărei acronim îl constituie „Hamas”. În continuare, menționarea acestor diferite denumiri vizează numai să asigure eficacitatea concretă a măsurii adoptate împotriva Hamas, permițând ca această măsură să i se aplice acestuia sub toate denumirile sau ramurile sale cunoscute.

236 Rezultă din aceste considerații că decizia Home Secretary vizează Hamas-Izz al-Din al-Qassem, în timp ce deciziile americane vizează Hamas, între care Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

b) Cu privire la criticile proprii deciziilor autorităților americane

237 Reclamantul apreciază că Consiliul nu putea fundamenta actele din iulie 2011-iulie 2014 pe deciziile autorităților americane, deoarece Statele Unite constituie un stat terț și, în principiu, autoritățile acestor state nu sunt „autorități competente” în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931.

238 În această privință, reclamantul arată, cu titlu principal, că sistemul instituit la articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 se întemeiază pe încrederea acordată autorităților naționale, care este bazată pe principiul cooperării loiale între Consiliu și statele membre ale Uniunii, pe împărtășirea unor valori comune, înscrise în tratate, și pe respectarea unor norme comune, între care CEDO și Carta drepturilor fundamentale. Autoritățile statelor terțe nu ar putea beneficia de această încredere.

239 În subsidiar, pentru cazurile în care s-ar admite că autoritatea unui stat terț poate constitui o autoritate competentă în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, reclamantul arată că Consiliul trebuie să efectueze diverse verificări pe care nu le-a efectuat în speță.

- 240 Astfel, Consiliul ar trebui, atunci când se întemeiază pe o decizie a unei autorități a unui stat terț, ar trebui să verifice dacă această autoritate a respectat dreptul la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, primul dintre aceste principii implicând ca motivarea deciziei autorității statului terț să fie comunicată persoanei interesate cât mai curând posibil și ca aceasta să fie în măsură să își prezinte punctul de vedere cu privire la această decizie.
- 241 Or, examinarea dispozițiilor americane pertinente ar arăta că procedura națională nu îndeplinește standardele Uniunii. Astfel, acestea nu ar prevedea nicio obligație de a notifica deciziile adoptate și cu atât mai puțin de a transmite motivele acestora, nici chiar de a le motiva, în timp ce, pe de altă parte, termenele de introducere a unei căi de atac ar fi foarte scurte. Nefiind informate cu privire la motivele și nici măcar cu privire la existența deciziilor adoptate în privința lor, persoanele vizate nu ar fi în măsură să își prezinte punctul de vedere sau să evalueze oportunitatea formulării unei acțiuni. Acesta ar fi fost cazul reclamantului, care nu ar fi primit, astfel, nicio notificare sau informare cu privire la calificarea sa drept organizație teroristă străină și entitate identificată în mod expres ca entitate teroristă internațională și nu ar fi fost în măsură să își valorifice drepturile.
- 242 În plus, legislațiile americane nu ar prevedea un drept de acces la dosar, iar posibilitățile de reexaminare administrativă a situației persoanelor vizate ar fi foarte limitate. Încălcarea dreptului la apărare în cadrul căilor de atac administrative nu ar putea să fie compensată de accesul la dosar în cadrul căilor de atac jurisdicționale, deoarece instanța ar trebui să se întemeieze pe dosarul întocmit de administrație, persoanele interesate ar putea furniza probe numai într-un termen foarte scurt, iar acestea ar putea fi respinse de administrație. Chiar în cadrul căilor de atac jurisdicționale, dreptul de acces la dosar ar fi foarte limitat, iar persoanele interesate nu ar putea invoca încălcarea drepturilor lor constituționale decât în cazul în care au o legătură specifică cu Statele Unite.
- 243 Consiliul contestă această argumentație.
- 244 În această privință, trebuie arătat, în ceea ce privește argumentul invocat cu titlu principal de reclamant, că, în Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 22), Curtea a statuat că noțiunea „autoritate competentă” utilizată la articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 nu se limitează la autoritățile statelor membre, ci poate să includă, în principiu, și autoritățile statelor terțe.
- 245 Interpretarea adoptată de Curte se justifică, pe de o parte, prin modul de redactare a articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, care nu limitează noțiunea „autorități competente” la autoritățile statelor membre, și, pe de altă parte, prin obiectivul acestei poziții comune, care a fost adoptată pentru a pune în aplicare Rezoluția 1373 (2001) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, care își propune să intensifice lupta împotriva terorismului la nivel mondial printr-o cooperare sistematică și strânsă a tuturor statelor (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 23).
- 246 În ceea ce privește argumentul subsidiar, este necesar să se constate că, potrivit Curții, în cazul în care Consiliul a întemeiat această includere pe o decizie a unui stat terț, el trebuie să verifice în prealabil dacă această decizie a fost luată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și să furnizeze, în expunerile de motive ale acestor decizii, indicațiile care să permită să se considere că a efectuat această verificare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 31).
- 247 În acest scop, Consiliul trebuie să menționeze, în mod succint dacă este cazul, în expunerea de motive referitoare la o decizie de înghețare a fondurilor, motivele pentru care consideră că decizia statului terț, pe care intenționează să se întemeieze, a fost adoptată cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 33).

- 248 La punctul 36 din Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), Curtea a apreciat în raport cu aceste reguli expunerea de motive a Regulamentului de punere în aplicare nr. 790/2014, în care Consiliul a constatat, pe de o parte, că guvernul indian interzisese Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) în anul 1992 în temeiul Unlawful Activities Act 1967 (Legea din 1967 privind activitățile ilegale) și o inclusese ulterior în lista organizațiilor teroriste care figurează în anexa la Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004 [Legea (de modificare) din 2004 privind prevenirea activităților ilegale] și, pe de altă parte, a menționat că articolele 36 și 37 din Legea din 1967 privind activitățile ilegale conțin dispoziții privind căile de atac și revizuirea listei indiene a persoanelor și a entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive, că decizia privind interzicerea LTTE ca asociație ilegală a fost revizuită periodic de ministrul de interne al Indiei, că ultima revizuire a avut loc la 14 mai 2012 și că, în urma revizuirii efectuate de tribunalul instituit prin Legea din 1967 privind activitățile ilegale, desemnarea LTTE ca entitate implicată în acte de terorism a fost confirmată de ministrul de interne al Indiei la 11 decembrie 2012.
- 249 Având în vedere aceste elemente, Curtea a considerat, la punctul 37 din Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), că Regulamentul nr. 790/2014 nu prezenta vreun element care să permită să se considere că Consiliul verificase dacă deciziile indiene fuseseră adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și că, prin urmare, motivarea acestui regulament nu permitea să se stabilească dacă Consiliul își îndeplinise obligația de verificare ce îi revenea.
- 250 În actele din iulie 2011-iulie 2014, ca singură indicație cu privire la acest aspect, Consiliul face afirmația potrivit căreia calificarea reclamantului drept organizație teroristă străină „este supusă căilor de atac jurisdicționale în conformitate cu legislația Statelor Unite”, iar calificarea acestuia drept entitate identificată în mod expres ca entitate teroristă internațională „este supusă controlului administrativ și jurisdicțional în conformitate cu legislația Statelor Unite”.
- 251 Trebuie să se constate că, precum în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), aceste afirmații nu permit să se considere că Consiliul a verificat dacă deciziile americane au fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă al persoanelor și al entităților vizate.
- 252 În aceste condiții, deciziile americane nu pot servi drept fundament pentru actele din iulie 2011-iulie 2014.
- 253 Totuși, întrucât articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 nu impune ca actele Consiliului să se întemeieze pe o pluralitate de decizii ale unor autorități competente, actele din iulie 2011-iulie 2014 au putut să facă trimitere numai la decizia Home Secretary și, prin urmare, examinarea acțiunii trebuie continuată în măsura în care actele din iulie 2011-iulie 2014 sunt întemeiate pe această decizie.

c) Cu privire la criticile comune deciziilor autorităților americane și celor ale autorităților Regatului Unit

- 254 Reclamantul arată că deciziile autorităților americane și ale celor ale Regatului Unit pe care se întemeiază actele din iulie 2011-iulie 2014 nu constituie „decizii ale unor autorități competente” în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, pentru trei motive.
- 255 Aceste motive vor fi examinate în continuare, în măsura în care privesc decizia Home Secretary, în conformitate cu punctul 253 de mai sus.

1) Cu privire la preferința care trebuie acordată autorităților judiciare

- 256 Reclamantul susține că, potrivit articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, Consiliul se poate întemeia pe decizii administrative numai în cazul în care autoritățile judiciare nu au nicio competență în domeniul combaterii terorismului. Or, nu aceasta ar fi situația în speță, din moment ce, în Regatul Unit, autoritățile judiciare ar fi competente în acest domeniu. Decizia Home Secretary nu ar fi putut, așadar, să fie luată în considerare de Consiliu în actele din iulie 2011-iulie 2014.
- 257 Consiliul contestă această argumentație.
- 258 În această privință, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței, natura administrativă, iar nu judiciară a unei decizii nu era determinantă în sine pentru aplicarea articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, în măsura în care însuși textul acestei dispoziții prevede explicit că o autoritate nejudiciară putea de asemenea să fie calificată drept autoritate competentă în sensul acestei dispoziții (Hotărârea din 23 octombrie 2008, People’s Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, punctele 144 și 145, și Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 105).
- 259 Chiar dacă articolul 1 alineatul (4) al doilea paragraf din Poziția comună 2001/931 conține o preferință pentru deciziile care emană de la autoritățile judiciare, acesta nu exclude în niciun fel deciziile care emană de la autorități administrative atunci când, pe de o parte, aceste autorități sunt efectiv investite, în dreptul național, cu competența de a adopta decizii restrictive împotriva unor grupuri implicate în terorism și, pe de altă parte, când aceste autorități, chiar dacă doar administrative, pot totuși să fie considerate drept „echivalente” cu autoritățile judiciare (Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 107).
- 260 Potrivit jurisprudenței, autoritățile administrative trebuie considerate ca fiind echivalente unor autorități judiciare atunci când deciziile lor pot face obiectul unei acțiuni în justiție (Hotărârea din 23 octombrie 2008, People’s Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, punctul 145).
- 261 În consecință, împrejurarea că instanțele statului în cauză au competențe în materie de combatere a terorismului nu presupune nicidecum faptul că Consiliul nu poate ține seama de deciziile autorității naționale însărcinate cu adoptarea măsurilor restrictive în materie de terorism (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 108).
- 262 În speță, rezultă, din informațiile furnizate de Consiliu, că deciziile Home Secretary pot fi atacate cu o acțiune în fața Proscribed Organisations Appeal Commission (Comisia de apel privind organizațiile interzise, Regatul Unit), care se va pronunța aplicând principiile controlului jurisdicțional, și că fiecare parte poate formula apel împotriva deciziei Comisiei de apel privind organizațiile interzise cu privire la un aspect de drept în fața unei instanțe de apel în cazul în care obține autorizarea acestei comisii sau, în lipsa acesteia, a instanței de apel (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 2).
- 263 În aceste condiții, reiese că deciziile Home Secretary pot face obiectul unei căi de atac jurisdicționale, astfel încât, în temeiul jurisprudenței prezentate la punctele 259 și 260 de mai sus, această autoritate administrativă trebuie să fie considerată echivalentă unei autorități judiciare și, așadar, o autoritate competentă, astfel cum susține Consiliul, în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, în conformitate cu jurisprudența care s-a pronunțat deja, în mai multe rânduri, în acest sens (Hotărârea din 23 octombrie 2008, People’s Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, și Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885).

264 Reclamantul recunoaște că, în mai multe hotărâri, Tribunalul a admis că Home Secretary avea calitatea de autoritate competentă, însă subliniază că, în acele cauze, deciziile sale erau asociate cu o hotărâre judecătorească, ceea ce nu ar fi cazul în speță.

265 În această privință, trebuie arătat că, spre deosebire de ceea ce afirmă reclamantul, deciziile autorităților administrative în cauză nu erau însoțite, în fiecare dintre hotărârile privind acte întemeiate pe o decizie a Home Secretary, de o hotărâre judecătorească. Astfel, o asemenea hotărâre nu exista în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul (T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 107). În cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 23 octombrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul (T-256/07, EU:T:2008:461), Tribunalul a făcut referire la o hotărâre judecătorească, în plus față de decizia administrativă. Totuși, această referire a intervenit într-un context foarte specific în care decizia administrativă fusese contestată la nivel național de reclamant, ceea ce nu este cazul în speță.

266 Din considerațiile care precedă rezultă că actele din iulie 2011-iulie 2014 nu pot fi anulate pentru motivul că, în expunerile lor de motive, Consiliul a făcut trimitere la o decizie a Home Secretary, care constituie o autoritate administrativă.

2) Cu privire la faptul că decizia Home Secretary constă într-o includere pe o listă a unor organizații teroriste

267 Pe de altă parte, reclamantul arată că acțiunea autorităților competente vizate de actele din iulie 2011-iulie 2014, printre care Home Secretary, constă, în practică, în stabilirea unor liste de organizații teroriste pentru a le impune un regim restrictiv. Această activitate de includere pe o listă nu ar constitui o competență represivă asimilabilă unei „inițier[i] a unor cercetări sau a urmăririi penale” sau chiar unei „condamn[ări]”, pentru a cita competențele pe care, potrivit articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, ar trebui să le dețină „autoritatea competentă”.

268 Consiliul contestă această argumentație.

269 În această privință, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței, Poziția comună 2001/931 nu impune ca decizia autorității competente să se înscrie în cadrul unei proceduri penale *stricto sensu*, cu condiția ca, având în vedere obiectivele urmărite de Poziția comună 2001/931 în cadrul punerii în aplicare a Rezoluției 1373 (2001) a Consiliului de Securitate, procedura națională în discuție să aibă drept obiect combaterea terorismului în sens larg (Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 113).

270 În acest sens, Curtea a considerat că protecția persoanelor nu este pusă la îndoială dacă decizia autorității naționale nu se înscrie în cadrul unei proceduri având ca obiect aplicarea unei sancțiuni penale, ci în cadrul unei proceduri având ca obiect aplicarea unor măsuri de tip preventiv (Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 70).

271 Pe aceeași linie, Tribunalul a statuat că, pentru a putea să fie invocată în mod valabil de către Consiliu, o decizie de „inițiere a unor cercetări sau a urmăririi penale” trebuie să se înscrie în cadrul unei proceduri naționale care să vizeze, direct și în principal, aplicarea unei măsuri de tip preventiv sau represiv împotriva persoanei interesate, în vederea combaterii terorismului (Hotărârea din 30 septembrie 2009, Sison/Consiliul, T-341/07, EU:T:2009:372, punctul 111).

272 În speță, decizia Home Secretary edictează măsuri de interdicție împotriva organizațiilor considerate teroriste.

- 273 O astfel de decizie nu constituie propriu-zis o decizie „de inițiere a unor cercetări sau a urmăririi penale pentru un act terorist” sau de „condamnare pentru astfel de fapte” în sensul strict penal al termenului, ci implică interzicerea reclamantului în Regatul Unit și se înscrie așadar, astfel cum prevede jurisprudența, în cadrul unei proceduri naționale care vizează, cu titlu principal, impunerea unor măsuri de tip preventiv sau represiv împotriva reclamantului, în vederea combaterii terorismului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 115).
- 274 În ceea ce privește împrejurarea că activitatea autorității în cauză conduce la întocmirea unei liste a unor persoane sau entități implicate în terorism, trebuie subliniat că aceasta nu presupune, ca atare, că această autoritate nu a efectuat o apreciere individuală cu privire la fiecare dintre aceste persoane sau entități anterior înscrierii sale pe această listă, nici că această apreciere ar trebui în mod necesar să fie arbitrară sau lipsită de temeii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 118).
- 275 Astfel, ceea ce este în discuție nu este împrejurarea că activitatea autorității în cauză se finalizează prin înscrierea pe o listă a persoanelor sau a entităților implicate în terorism, ci aspectul dacă această activitate se desfășoară cu suficiente garanții pentru a permite Consiliului să se bazeze pe ea pentru a-și întemeia propria decizie de înscriere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 118).
- 276 În consecință, reclamantul pretinde, în mod eronat, că admiterea faptului că competența de înscriere pe o listă poate caracteriza o autoritate competentă ar contrazice, în principiu, Poziția comună 2001/931.
- 277 Această poziție nu este infirmată de celelalte argumente invocate de reclamant.
- 278 În primul rând, reclamantul susține că, potrivit articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, numai listele întocmite de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite pot fi luate în considerare de Consiliu.
- 279 Acest argument nu poate fi admis, întrucât obiectul ultimei teze a articolului 1 alineatul (4) primul paragraf din Poziția comună 2001/931 este numai de a oferi Consiliului o posibilitate de desemnare suplimentară, pe lângă desemnarea pe care o poate realiza pe baza deciziilor autorităților naționale competente.
- 280 În al doilea rând, reclamantul subliniază că, în măsura în care reia liste propuse de autoritățile competente, lista Uniunii se rezumă la o listă de liste, extinzând astfel la aceasta domeniul de aplicare al măsurilor administrative naționale adoptate, dacă este cazul, de autorități ale unor state terțe, fără ca persoanele în cauză să fie informate și fără să fie în măsură să se apere în mod efectiv.
- 281 În această privință, trebuie constatat că, astfel cum indică reclamantul, Consiliul, atunci când identifică persoanele sau entitățile care trebuie supuse măsurilor de înghețare a fondurilor, se întemeiază pe constatări efectuate de autorități competente.
- 282 În cadrul Poziției comune 2001/931 a fost instituită o formă de cooperare specifică între autoritățile statelor membre și instituțiile europene, care determină, pentru Consiliu, obligația de a urma pe cât posibil aprecierea autorităților naționale competente (a se vedea Hotărârea din 23 octombrie 2008, People’s Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, punctul 133, și Hotărârea din 4 decembrie 2008, People’s Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-284/08, EU:T:2008:550, punctul 53).

- 283 În principiu, nu revine Consiliului sarcina de a se pronunța cu privire la respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei interesate de către autoritățile statelor membre, această competență aparținând instanțelor naționale competente (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 2007, Sison/Consiliul, T-47/03, nepublicată, EU:T:2007:207, punctul 168).
- 284 Numai în mod excepțional, atunci când reclamantul contestă, în temeiul unor elemente concrete, că autoritățile statelor membre au respectat drepturile fundamentale, Tribunalul trebuie să verifice dacă acestea au fost efectiv respectate.
- 285 În schimb, atunci când sunt implicate autorități ale unor state terțe, Consiliul este obligat, astfel cum s-a arătat la punctele 246 și 247 de mai sus, să se asigure din oficiu că aceste garanții au fost efectiv puse în aplicare și să își motiveze decizia cu privire la acest aspect.

3) Cu privire la lipsa indicării probelor și a indiciilor serioase și credibile care fundamentează decizia Home Secretary

- 286 Reclamantul consideră că, întrucât se întemeiază pe o decizie administrativă, iar nu pe o hotărâre judecătorească, Consiliul trebuia să stabilească, în actele din iulie 2011-iulie 2014, că această decizie era „bazat[ă] pe probe sau indicii serioase și credibile”, astfel cum prevede articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931.
- 287 Întrucât nu privește calificarea drept „decizie [luată] de către o autoritate competentă” în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, care constituie obiectul prezentului motiv, ci motivarea actelor din iulie 2011-iulie 2014, această argumentație va fi examinată în cadrul celui de al șaselea motiv, în care este de asemenea invocată.

d) Concluzie

- 288 Din cuprinsul punctelor 246-252 de mai sus reiese că deciziile americane nu pot fundamenta actele din iulie 2011-iulie 2014, întrucât Consiliul nu a respectat obligația de motivare în ceea ce privește verificarea respectării principiului dreptului la apărare și a celui al dreptului la protecție jurisdicțională efectivă în Statele Unite.
- 289 În plus, reiese din cuprinsul punctelor 234-236 de mai sus că deciziile autorităților americane vizate de acest motiv privesc Hamas în ansamblu, în timp ce deciziile autorităților din Regatul Unit privesc numai Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 290 Potrivit reclamantului, această împrejurare implică faptul că actele din iulie 2011-iulie 2014 trebuie să fie anulate în măsura în care privesc Hamas și pot subzista numai în măsura în care privesc Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 291 La rândul său, Consiliul apreciază că nu poate fi efectuată nicio distincție între aceste două „mișcări” sau „părți ale unei mișcări”, întrucât, în cererea introductivă, reclamantul și-a prezentat organizația ca incluzându-le pe ambele.
- 292 În această privință, trebuie arătat că, potrivit punctelor 7 și 8 din cererea introductivă:

„Hamas include un Birou politic și o ramură armată: brigadele Ezzedine Al-Qassam. [...] «Cu toate că ramura armată are o anumită independență, ea rămâne supusă strategiilor generale elaborate de Biroul politic». Biroul politic ia deciziile, iar Brigăzile le respectă ca urmare a puternicei solidarități induse de componenta religioasă a mișcării.”

- 293 Această prezentare prezintă o forță probantă semnificativă, întrucât, astfel cum subliniază Consiliul, ea provine de la reclamant și, pe de altă parte, acesta a plasat-o la începutul argumentației sale în cadrul cererii introductive.
- 294 În continuarea memoriilor sale, reclamantul a explicat că, în realitate, cele două „mișcări” sau „părți ale unei mișcări” nu ar putea fi confundate și nici măcar asociate, întrucât ar funcționa în mod complet autonom.
- 295 În cadrul unor măsuri de organizare a procedurii, Tribunalul a solicitat reclamantului să furnizeze elemente de probă pentru afirmațiile sale, însă aceasta din urmă nu a fost în măsură să prezinte niciun document în această privință.
- 296 În aceste condiții, nu se poate considera, pentru a determina efectele răspunsului furnizat la primul motiv în cadrul prezentei acțiuni, că Hamas-Izz al-Din al-Qassem este o organizație diferită de Hamas (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2015, National Iranian Gas Company/Consiliul, T-9/13, EU:T:2015:236, punctele 163 și 164, și Hotărârea din 29 aprilie 2015, Bank of Industry and Mine/Consiliul, T-10/13, EU:T:2015:235, punctele 182, 183 și 185).
- 297 Situația este aceasta cu atât mai mult cu cât, în condițiile în care erau adoptate măsuri de înghețare a fondurilor în privința sa de mai mulți ani, Hamas nu a încercat să demonstreze Consiliului că nu era implicat cu nimic în actele care au dus la adoptarea măsurilor, disociindu-se, într-un mod care să risipească orice îndoială, de Hamas-Izz al-Din al-Qassem, care, în opinia sa, era singurul responsabil pentru acestea.
- 298 În consecință, motivul trebuie respins.

2. Cu privire la al șaselea motiv și la al doilea motiv, în măsura în care este întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 299 Din cuprinsul punctelor 19-24 de mai sus reiese că Consiliul a întemeiat menținerea numelui reclamantului pe listele în litigiu din iulie și decembrie 2011, din iunie și decembrie 2012, din iulie 2013, precum și din februarie și iulie 2014 (denumite în continuare „listele în litigiu din iulie 2011-iulie 2014”), pe de o parte, pe menținerea în vigoare a unor decizii calificate drept decizii ale unor autorități competente în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 și, pe de altă parte, pe aprecieri proprii în ceea ce privește o serie de incidente imputate reclamantului și calificate drept acte de terorism în sensul articolului 1 alineatul (3) din Poziția comună 2001/931.
- 300 Tribunalul va examina criticile referitoare la obligația de motivare care se referă, pe de o parte, la deciziile autorităților competente și, pe de altă parte, la faptele ulterioare invocate de Consiliu.

a) Cu privire la deciziile autorităților competente

- 301 Astfel cum s-a precizat deja la punctul 286 de mai sus, reclamantul susține că, în actele din iulie 2011-iulie 2014, Consiliul ar fi trebuit să menționeze „probele și indiciile serioase și credibile” pe care s-au întemeiat deciziile autorităților competente.
- 302 Consiliul, susținut de Comisie, apreciază că argumentul este neîntemeiat.
- 303 Ținând seama de punctul 253 de mai sus, acest motiv trebuie examinat numai în măsura în care privește decizia Home Secretary.

- 304 În această privință, este necesar să se arate că, potrivit articolului 1 alineatul (4) primul paragraf din Poziția comună 2001/931, listele de înghețare a fondurilor sunt întocmite pe baza unor informații precise sau a unor elemente de dosar care arată că s-a luat o decizie de către o autoritate competentă față de persoanele și entitățile vizate, fie că este vorba despre inițierea unor cercetări sau a urmăririi penale pentru un act terorist ori de tentativa de a săvârși, de a participa la sau de a facilita un astfel de act, „bazate pe probe sau indicii serioase și credibile”, fie că este vorba despre o condamnare pentru astfel de fapte.
- 305 Din redactarea acestei dispoziții rezultă că cerința ca deciziile autorităților competente să fie „bazate pe probe sau indicii serioase și credibile” privește deciziile referitoare la inițierea unor cercetări sau a urmăririi penale, însă nu se aplică deciziilor referitoare la condamnări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 64).
- 306 În deciziile referitoare la inițierea unor cercetări sau a urmăririi penale, această cerință protejează persoanele vizate prin asigurarea că înscrierea numelui lor pe lista în litigiu are loc pe o bază factuală suficient de solidă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Al-Aqsa/Consiliul și Țările de Jos/Al-Aqsa, C-539/10 P și C-550/10 P, EU:C:2012:711, punctul 68), în timp ce, în deciziile referitoare la condamnări, această cerință nu mai trebuie aplicată, întrucât elementele strânse anterior în cursul anchetei sau al urmăririi penale au făcut în principiu obiectul unei examinări aprofundate.
- 307 În speță, decizia Home Secretary este definitivă în sensul că nu trebuie urmată de o anchetă. În plus, astfel cum rezultă din răspunsul furnizat de Consiliu la o întrebare a Tribunalului, aceasta are ca obiect interzicerea reclamantului în Regatul Unit, cu consecințe penale pentru persoanele care ar întreține, de aproape sau de departe, o legătură cu aceasta.
- 308 În aceste condiții, decizia Home Secretary nu constituie o decizie de inițiere a unor cercetări sau a urmăririi penale și trebuie asimilată unei decizii de condamnare, astfel încât, în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, Consiliul nu trebuia să indice, în expunerea de motive a actelor din iulie 2011-iulie 2014, probele și indiciile serioase aflate la baza deciziei emise de această autoritate.
- 309 În această privință, faptul că Home Secretary constituie o autoritate administrativă este lipsit de importanță, din moment ce, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 262 și 263 de mai sus, deciziile sale pot face obiectul unei căi de atac jurisdicționale și, prin urmare, acesta trebuie considerat echivalentul unei autorități judiciare.

b) Cu privire la faptele invocate în mod autonom de Consiliu

- 310 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantul arată că faptele invocate în mod autonom de Consiliu în actele din iulie 2011-iulie 2014 sunt prea imprecise pentru a putea fundamenta o decizie de menținere, unele dintre ele nefiind date, localizate sau nefiindu-i imputate.
- 311 În această privință, trebuie arătat că, la punctul 32 din hotărârea pronunțată în recurs, Curtea consideră că, în anumite situații, având în vedere trecerea timpului sau împrejurările în speță, simplul fapt că decizia națională, care a servit drept fundament pentru includerea inițială rămâne în vigoare, nu mai permite să se constate că persistă riscul de implicare a persoanei sau a entității în cauză în activități de terorism.
- 312 În același punct din aceeași hotărâre, Curtea arată că, în astfel de situații, Consiliul trebuie să își fundamenteze menținerea acestei persoane sau a acestei entități pe listele de înghețare a fondurilor pe o apreciere actualizată a situației, ținând seama de elemente factuale mai recente, care să demonstreze că riscul menționat subsistă.

- 313 Curtea a mai considerat, la punctul 33 din hotărârea pronunțată în recurs, că în speță s-a scurs un interval de timp important între, pe de o parte, adoptarea deciziilor naționale care au servit drept fundament pentru includerea inițială a numelui reclamantului pe listele de înghețare a fondurilor și aceea includere inițială, care datează, ambele, din anul 2001, și, pe de altă parte, adoptarea actelor din iulie 2010-iulie 2014.
- 314 Prin urmare, aceasta a apreciat că Consiliul trebuia să își fundamenteze menținerea numelui reclamantului pe aceste liste pe elemente mai recente, care să demonstreze că riscul de implicare a acestei organizații în activități de terorism subzistă, astfel de elemente putând proveni din alte surse decât deciziile naționale adoptate de autorități competente (a se vedea în acest sens hotărârea pronunțată în recurs, punctul 33 și punctele 35-50; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctele 55 și 57-72).
- 315 În actele din iulie 2011-iulie 2014, pentru a menține numele reclamantului pe listele de înghețare a fondurilor, pe lângă menținerea deciziilor autorităților americane și ale Regatului Unit, Consiliul a invocat următoarele fapte:
- „începând din 1988, Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem) a săvârșit și a revendicat în mod repetat atentate împotriva unor ținte israeliene, în special răpiri, atacuri cu arme albe și cu arme de foc asupra unor civili, precum și atentate sinucigașe cu bombe în mijloace de transport în comun și în locuri publice. Hamas a organizat atentate atât pe partea israeliană a liniei verzi, cât și în teritoriile ocupate” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „la 21 septembrie 2005, o celulă a Hamas a răpit, apoi a ucis un israelian. Într-o înregistrare video, Hamas a afirmat că a răpit această persoană pentru a încerca să negocieze eliberarea unor prizonieri palestinieni deținuți în Israel” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „Militanți ai Hamas au participat la atacuri de rachete îndreptate împotriva sudului Israelului, efectuate din Fâșia Gaza” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „în trecut, pentru a comite atentate împotriva unor civili în Israel, Hamas a recrutat kamikaze oferind ajutor familiilor acestora” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „în iunie 2006, Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem) a fost implicat în operațiunea care a condus la răpirea soldatului israelian Gilad Shalit, care este încă deținut ca ostatic” (actele din iulie 2011). „La 18 octombrie 2011, acesta a fost eliberat de Hamas, după ce a fost deținut timp de cinci ani, în cadrul unui schimb de prizonieri cu Israelul” (actele din decembrie 2011-iulie 2014);
  - „la 20 august 2011, Hamas revendică tirul de rachete din sudul Israelului, care s-a soldat cu doi răniți în rândul populației israeliene” (actele din decembrie 2011-iulie 2014);
  - „la 7 aprilie 2011, un atac cu rachetă comis de Hamas împotriva unui autobuz școlar duce la moartea unui civil” (actele din decembrie 2011-iulie 2014);
  - „la 2 septembrie 2010, un vehicul a fost mitraliat, ducând la rănirea a doi israelieni” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „la 31 august 2010, patru coloniști israelieni au fost asasinați de către locuitori ai Hebronului” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „la 14 iunie 2010, un atac al unei presupuse celule a Hamas a dus la uciderea unui polițist și la rănirea a alți doi pe colinele din sudul Hebronului” (actele din iulie 2011-iulie 2014);

- „la 26 martie 2010, doi soldați israelieni au fost uciși în Fâșia Gaza” (actele din iulie 2011-iulie 2014);
  - „la 5 ianuarie 2010, un polițist de frontieră egiptean a fost ucis în confruntările armate din partea de nord a Sinaiului” (actele din iulie 2011-iulie 2014).
- 316 În ceea ce privește aceste fapte, trebuie amintit că Curtea consideră că instanța Uniunii trebuie să verifice, printre altele, respectarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE și, în consecință, caracterul suficient de precis și de concret al motivelor invocate (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 70, și hotărârea pronunțată în recurs, punctul 48).
- 317 Potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă de articolul 296 TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanei interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurilor luate, iar instanței competente să își exercite controlul (Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Consiliul/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 318 Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care caracterul suficient al unei motivări trebuie apreciat nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Consiliul/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punctul 53, și Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, EU:T:2009:401, punctul 82).
- 319 În special, un act cauzator de prejudicii este suficient motivat atunci când intervine într-un context cunoscut de persoana interesată, care îi permite acesteia să înțeleagă semnificația măsurii luate în privința sa (Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Consiliul/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punctul 54, și Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, EU:T:2009:401, punctul 82).
- 320 În speță, având în vedere că au intervenit într-un context cunoscut, este necesar să se considere că faptele menționate de Consiliu în actele din iulie 2011-iulie 2014 sunt descrise în mod suficient de precis și de concret pentru a fi contestate de reclamant și verificate de Tribunal, chiar dacă locul exact în care au avut loc nu ar fi menționat.
- 321 În plus, legătura dintre aceste fapte și Hamas sau Hamas-Izz al-Din al-Qassem poate fi considerată stabilită, din moment ce rezultă din termenii care precedă enumerarea lor că acestea trebuie atribuite „Hamas (inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem)”.
- 322 Fac excepție de la această constatare numai faptele menționate în primul, în al treilea și în al patrulea rând la punctul 315 de mai sus, care nu sunt date, astfel încât reclamantul putea cu greu să le conteste, iar Tribunalul să exercite controlul impus de Curte, data constituind un element esențial pentru identificarea unor acțiuni determinate.
- 323 Totuși, celelalte fapte în afara celor menționate în primul, în al treilea și în al patrulea rând la punctul 315 de mai sus furnizează o motivare autonomă și suficientă a actelor din iulie 2011-iulie 2014.
- 324 Deși, dintre aceste fapte, cele din 2005 și 2006 pot fi considerate ca fiind destul de vechi, nu aceeași este situația în cazul faptelor din 2010, care sunt menționate în actele din iulie 2011, și în cazul faptelor din 2010 și 2011, care sunt menționate în actele din decembrie 2011-iulie 2014.

325 În consecință, al șaselea motiv și al doilea motiv, în măsura în care se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare, trebuie respinse ca nefondate.

3. Cu privire la al doilea motiv, în măsura în care este întemeiat pe o eroare privind realitatea faptelor

326 În memoriul supletiv, reclamantul arată că revine Consiliului sarcina de a dovedi realitatea faptelor care figurează în actele din iulie 2011-iulie 2014 și care sunt enumerate la punctul 315 de mai sus. Or, această dovadă nu ar fi fost prezentată în speță. Anumite acțiuni ar fi fost atribuite militanților Hamas, fără a se ști cum ar fi fost stabilită această calitate. În plus, aceste fapte nu ar permite adoptarea unor măsuri restrictive în privința sa.

327 Mai specific, reclamantul contestă faptul din 5 ianuarie 2010, pentru motivul că Hamas a intervenit numai pentru a menține ordinea după moartea funcționarului, și faptul din 14 iunie 2010, care este imputat unei „presupuse” celule a Hamas, pentru motivul că această prezumție este insuficientă.

328 În ședință, avocatul reclamantului a afirmat că Hamas contestă ansamblul faptelor menționate de Consiliu în actele din iulie 2011-iulie 2014, reiterate la punctul 315 de mai sus.

329 Ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, Consiliul a furnizat diverse articole și publicații prin care a urmărit să demonstreze realitatea faptelor menționate la punctul 315 de mai sus și faptul că sunt imputate Hamas sau Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

330 În această privință, trebuie arătat că, în cazul deciziilor subsecvente de înghețare a fondurilor, Curtea a considerat că instanța Uniunii trebuie să verifice, pe lângă respectarea obligației de motivare, care a fost în discuție în cadrul motivului anterior, aspectul dacă aceste motive sunt susținute cu dovezi (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 70, și hotărârea pronunțată în recurs, punctul 48).

331 Curtea apreciază de asemenea că persoana sau entitatea în cauză poate, în cadrul acțiunii introduse împotriva menținerii numelui său pe listele în litigiu, să conteste ansamblul elementelor pe care Consiliul se întemeiază pentru a demonstra persistența riscului implicării sale în activități de terorism, indiferent dacă aceste elemente sunt obținute dintr-o decizie națională adoptată de o autoritate competentă sau din alte surse (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 71, și hotărârea pronunțată în recurs, punctul 49).

332 Curtea adaugă că, în caz de contestare, îi revine Consiliului sarcina să demonstreze temeinicia faptelor pretinse, iar instanței Uniunii să verifice exactitatea materială a acestora (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 71, și hotărârea pronunțată în recurs, punctul 49).

333 În această privință, trebuie arătat că, atunci când contestă elemente de probă prezentate de o parte, cealaltă parte trebuie să îndeplinească două cerințe cumulative.

334 În primul rând, contestațiile sale nu pot avea caracter general, ci trebuie să aibă un caracter concret și detaliat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 septembrie 2013, Duravit și alții/Comisia, T-364/10, nepublicată, EU:T:2013:477, punctul 55).

335 În al doilea rând, contestațiile privind realitatea faptelor trebuie să figureze în mod clar în primul act de procedură referitor la actul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 aprilie 2015, Tomana și alții/Consiliul și Comisia, T-190/12, EU:T:2015:222, punctul 261). Aceasta implică, în speță, că numai

contestațiile făcute în memoriul supletiv și în memoriile în adaptare ulterioare pot fi luate în considerare. Aceste memorii constituie, astfel, primele acte de procedură în care reclamantul și-a enunțat motivele împotriva actelor din iulie 2011-iulie 2014.

- 336 În speță, printre faptele menționate la punctul 315 de mai sus, numai faptele din 5 ianuarie și din 14 iunie 2010 fac obiectul unor critici din partea reclamantului care îndeplinesc aceste două cerințe.
- 337 Aceste contestații sunt totuși inoperante, întrucât, chiar presupunând că se dovedesc întemeiate, celelalte acțiuni menționate de Consiliu în actele din iulie 2010-iulie 2014 sunt suficiente pentru a justifica caracterul persistent al participării reclamantului la activități teroriste. Aceasta este situația în special în ceea ce privește faptele enumerate la punctul 315 de mai sus, care sunt datate 26 martie 2010, 31 august 2010, 7 aprilie 2011 și 20 august 2011.
- 338 Aceste fapte sunt, în plus, suficient de recente pentru a justifica actele adoptate între iulie 2011 și iulie 2014.
- 339 În ceea ce privește împrejurarea că acestea nu au fost imputate în mod clar Hamas sau Hamas-Izz al-Din al-Qassem, argumentul este de asemenea inoperant, din moment ce, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 292-297 de mai sus, trebuie să se considere, în acest stadiu, că aceste două entități constituie una și aceeași organizație în scopul aplicării normelor privind combaterea terorismului.
- 340 Prin urmare, al doilea motiv, în măsura în care se întemeiază pe o eroare privind realitatea faptelor, trebuie respins ca nefondat.

4. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere referitoare la caracterul terorist al reclamantului

- 341 Reclamantul apreciază că, prin adoptarea actelor din iulie 2011-2014, Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere în ceea ce privește calificarea sa drept organizație teroristă. În opinia sa, competența Tribunalului se extinde la verificarea calificării de către Consiliu a faptelor invocate de acesta drept acte de terorism, iar acest control trebuie realizat atât pentru faptele invocate în mod autonom de Consiliu, cât și pentru faptele invocate în deciziile autorităților competente.

a) În ceea ce privește deciziile autorităților competente

- 342 În cazul faptelor invocate în deciziile autorităților competente, Tribunalul ar trebui să verifice, potrivit reclamantului, dacă calificarea efectuată se întemeiază pe definiția terorismului care figurează în Poziția comună 2001/931. În speță, acest control nu ar putea fi efectuat, întrucât Consiliul nu ar fi furnizat informații cu privire la acest aspect.
- 343 Având în vedere răspunsul dat la primul motiv, acest aspect va trebui examinat numai în ceea ce privește decizia Home Secretary.
- 344 Având în vedere că, în răspunsul la primul și la al șaselea motiv, s-a statuat că probele și indiciile pe care se întemeiază această decizie nu trebuie să fie indicate în expunerea de motive a actelor din iulie 2011-iulie 2014, nu se poate solicita Consiliului să verifice calificarea acestor fapte de către autoritatea națională și să menționeze, în aceste acte, rezultatul respectivei calificări.
- 345 În speță, situația este aceasta cu atât mai mult cu cât decizia emană de la un stat membru pentru care articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 și articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 au instituit o formă de cooperare specifică cu Consiliul care determină obligația acestei instituții de a urma pe cât posibil aprecierea autorității naționale competente (Hotărârea din

23 octombrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-256/07, EU:T:2008:461, punctul 133, și Hotărârea din 4 decembrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul, T-284/08, EU:T:2008:550, punctul 53).

b) În ceea ce privește faptele invocate în mod autonom de Consiliu

- 346 În expunerile de motive ale actelor din iulie 2011-iulie 2014, Consiliul a calificat faptele menționate la punctul 315 de mai sus drept acte de terorism în sensul articolului 1 alineatul (3) punctul (iii) literele (a), (b), (c), (d), (f) și (g) din Poziția comună 2001/931 în vederea atingerii scopurilor enunțate la articolul 1 alineatul (3) punctele (i), (ii) și (iii) din poziția comună.
- 347 În primul rând, reclamantul apreciază că această calificare este prea generală și imprecisă.
- 348 Acest argument nu poate fi admis, întrucât, având în vedere dispozițiile vizate, această motivare, deși succintă, este suficient de clară pentru a permite reclamantului să înțeleagă motivele pentru care includerea numelui său a fost menținută pe listele în litigiu din iulie 2011-iulie 2014 și să conteste temeinicia acestei calificări, ceea ce acesta a făcut, de altfel, în continuarea acestui motiv.
- 349 În al doilea rând, reclamantul susține că Consiliul a săvârșit o eroare conferind faptelor în discuție calificarea de acte de terorism. Mai întâi, faptul că actele în cauză ar fi avut toate loc în cadrul războiului de ocupație purtat de Israel în Palestina ar fi trebuit să conducă Consiliul la a nu reține această calificare în privința sa. În continuare, presupunând că aceste fapte ar fi stabilite, din aceasta nu ar rezulta că au fost săvârșite în scopurile citate de Consiliu și menționate la articolul 1 alineatul (3) punctele (i), (ii) și (iii) din Poziția comună 2001/931.
- 350 Aceste două argumente privesc aspectul dacă Consiliul ar fi trebuit să ia în considerare, cu ocazia calificării faptelor menționate la punctul 315 de mai sus, împrejurarea că conflictul israeliano-palestinian intra sub incidența dreptului conflictelor armate.
- 351 În această privință, este necesar să se arate că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, existența unui conflict armat în sensul dreptului umanitar internațional nu exclude aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la prevenirea terorismului eventualelor acte de terorism comise în acest cadru, precum Poziția comună 2001/931 și Regulamentul nr. 2580/2001 (Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 57; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 14 martie 2017, A și alții, C-158/14, EU:C:2017:202, punctele 95-98).
- 352 Astfel, pe de o parte, Poziția comună 2001/931 nu face nicio distincție în ceea ce privește domeniul său de aplicare după cum actul în cauză este sau nu este comis în cadrul unui conflict armat în sensul dreptului umanitar internațional. Pe de altă parte, obiectivele Uniunii și ale statelor sale membre sunt de a lupta împotriva terorismului, oricare ar fi formele pe care le poate lua acesta, conform obiectivelor dreptului internațional în vigoare (Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 58).
- 353 Consiliul a adoptat Poziția comună 2001/931 [a se vedea considerentele (5)-(7) ale acestei poziții comune], apoi, în conformitate cu această poziție comună, Regulamentul nr. 2580/2001 [a se vedea considerentele (3), (5) și (6) ale acestui regulament] în special pentru a pune în aplicare la nivelul Uniunii Rezoluția 1373 (2001) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (a se vedea punctul 1 de mai sus), care „reafirmă necesitatea de a combate, prin toate mijloacele, potrivit prevederilor Cartei Națiunilor Unite, amenințările la adresa păcii și a securității internaționale reprezentate de actele teroriste” și „cere statelor membre să completeze cooperarea internațională prin adoptarea de măsuri suplimentare în vederea prevenirii și combaterii finanțării și pregătirii oricăror acte de terorism pe teritoriile lor, prin toate mijloacele licite” (Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 59).

354 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

5. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe insuficienta luare în considerare a evoluției situației ca urmare a scurgerii timpului

355 Reclamantul reproșează Consiliului faptul că nu a luat în considerare în mod suficient, în actele din iulie 2011-iulie 2014, evoluția situației ca urmare a scurgerii timpului. În opinia sa, Consiliul ar fi trebuit să examineze deciziile naționale adoptate în cadrul procedurii de reexaminare, să verifice dacă se întemeiază pe probe sau pe indicii serioase și credibile și dacă faptele imputate trebuiau încă să fie calificate drept acte de terorism în sensul Poziției comune 2001/931.

356 Având în vedere răspunsul dat la primul motiv, numai decizia Home Secretary va trebui luată în considerare în cadrul aprecierii acestui al patrulea motiv.

357 În această privință, trebuie subliniat că, în Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 51), și în hotărârea pronunțată în recurs (punctul 29), Curtea a statuat că, în cadrul unei revizuirii în conformitate cu articolul 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931, Consiliul poate menține numele persoanei sau al entității în cauză pe listele de înghețare a fondurilor în cazul în care constată persistența riscului de implicare a acesteia în activitățile de terorism care au justificat includerea sa inițială în aceste liste.

358 În aceleași hotărâri, Curtea a adăugat că, în cadrul verificării persistenței riscului de implicare a persoanei sau a entității în cauză în activități de terorism, soarta rezervată ulterior deciziei naționale care a fost utilizată drept temei pentru includerea inițială a numelui acestei persoane sau al acestei entități în listele de înghețare a fondurilor trebuie să fie luată în considerare în mod corespunzător, în special abrogarea sau retragerea acestei decizii naționale ca urmare a unor fapte sau a unor elemente noi sau a unei modificări a aprecierii autorității naționale competente (Hotărârea din 26 iulie 2017, Consiliul/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punctul 52, și hotărârea pronunțată în recurs, punctul 30).

359 În speță, reiese din actele din iulie 2011-iulie 2014 că Consiliul a respectat demersul impus de Curte, arătând că decizia Home Secretary era încă în vigoare.

360 Nu rezultă nici din hotărârile Curții citate la punctele 357 și 358 de mai sus, nici din articolul 1 alineatul (6) din Poziția comună 2001/931 că Consiliul ar trebui să menționeze, în deciziile de înghețare a fondurilor, modalitățile de revizuire a deciziilor autorităților competente.

361 Pe de altă parte, din moment ce s-a statuat că Consiliul nu ar trebui să menționeze, în deciziile sale, faptele aflate la originea deciziilor autorităților competente care justificau includerea numelui reclamantului (a se vedea punctele 304-309 de mai sus), nici să verifice calificarea lor drept acte de terorism în sensul Poziției comune 2001/931 (a se vedea punctele 344 și 345 de mai sus), acestuia nu i se poate impune să menționeze faptele aflate la baza deciziilor sale de revizuire și nici să verifice calificarea acestora.

362 În sfârșit, afirmația menținerii în vigoare a deciziilor autorităților competente era suficientă pentru a permite reclamantului să o conteste și instanței Uniunii să își exercite controlul, astfel încât obligația de motivare a fost respectată.

363 În aceste condiții, este necesar să se considere că, spre deosebire de ceea ce afirmă reclamantul, Consiliul a luat în considerare în mod corespunzător, în actele din iulie 2011-iulie 2014, soarta rezervată ulterior deciziei naționale care a fost utilizată drept temei pentru includerea inițială a numelui reclamantului în listele de înghețare a fondurilor și că aceste acte sunt suficient motivate în această privință.

364 Prin urmare, al patrulea motiv trebuie respins ca nefondat.

6. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului neamestecului

365 Reclamantul arată că, prin adoptarea actelor din iulie 2011-iulie 2014, Consiliul a încălcat principiul neamestecului, care rezultă din articolul 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite și constituie un principiu de *ius cogens*, care decurge din egalitatea suverană a statelor în dreptul internațional și care interzice ca un stat să poată fi considerat o entitate teroristă, la fel precum guvernul unui stat.

366 Or, reclamantul nu ar fi o simplă organizație neguvernamentală și cu atât mai puțin o mișcare informală, ci o mișcare politică legală care a câștigat alegerile în Palestina și care ar constitui nucleul guvernului palestinian. Întrucât Hamas a fost determinat să ocupe funcții care le-ar depăși pe cele ale unui partid politic obișnuit, actele sale din Gaza ar fi în realitate asimilabile celor ale unei autorități statale și nu ar putea fi condamnate, prin urmare, din perspectiva unor măsuri antiteroriste. Reclamantul ar fi, printre persoanele și entitățile ale căror nume sunt incluse pe listele în litigiu din iulie 2011-iulie 2014, singurul care s-ar afla într-o asemenea situație.

367 În această privință, trebuie arătat că principiul neamestecului, care este un principiu de drept internațional cutumiar, denumit de asemenea principiul neintervenției, se referă la dreptul oricărui stat suveran de a-și gestiona afacerile fără ingerințe externe și constituie un corolar al principiului egalității suverane a statelor.

368 Astfel cum arată Consiliul, acest principiu de drept internațional este enunțat în favoarea statelor suverane, iar nu în favoarea unor grupuri sau mișcări (a se vedea Hotărârea din 16 octombrie 2014, LTTE/Consiliul, T-208/11 și T-508/11, EU:T:2014:885, punctul 69 și jurisprudența citată).

369 Întrucât nu este nici un stat, nici guvernul unui stat, Hamas nu poate beneficia de principiul neamestecului.

370 Prin urmare, al cincilea motiv trebuie respins ca nefondat.

7. Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă

371 Al șaptelea motiv cuprinde două aspecte.

a) Cu privire la primul aspect

372 Prin intermediul primului aspect al celui de al șaptelea motiv, reclamantul arată, pentru situația în care Tribunalul ar considera, ca răspuns la primul motiv, că procedurile americane protejează suficient drepturile procedurale și că guvernul Statelor Unite poate fi considerat, așadar, o autoritate competentă în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931, că, în speță, dreptul său la apărare și dreptul său la protecție jurisdicțională efectivă au fost încălcate în cursul etapei americane a procedurii, și anume în etapa care a condus la adoptarea deciziilor americane care îl privesc. Prin urmare, actele din iulie 2011-iulie 2014 ar trebui anulate pentru încălcarea principiului respectării dreptului la apărare al reclamantului și a dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă.

373 Nu este necesară pronunțarea cu privire la primul aspect al celui de al șaptelea motiv, în măsura în care aceasta are caracter subsidiar în raport cu primul motiv care a fost admis în ceea ce privește deciziile americane.

b) Cu privire la al doilea aspect

- 374 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al șaptelea motiv, reclamantul susține că principiul respectării dreptului la apărare a fost încălcat în cursul etapei europene a procedurii care a condus la adoptarea de către Consiliu a actelor din iulie 2011-iulie 2014, din două motive.
- 375 În primul rând, reclamantul reproșează Consiliului că nu i-a transmis probele și indiciile serioase pe care se bazează deciziile autorităților competente pe care acesta s-a întemeiat.
- 376 Ținând seama de răspunsul dat la primul motiv, această argumentație trebuie examinată numai în măsura în care privește decizia Home Secretary.
- 377 În consecință, trebuie examinat aspectul dacă Consiliul trebuia să comunice această decizie reclamantului.
- 378 În această privință, rezultă, potrivit jurisprudenței, din articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931 și din obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE că Consiliul trebuie să menționeze, în actele sale, informațiile precise sau elementele din dosar care arată că s-a luat o decizie de către o autoritate competentă față de persoanele interesate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, T-228/02, EU:T:2006:384, punctul 120).
- 379 În schimb, atunci când au fost comunicate informații suficient de precise, care permit persoanei interesate să își prezinte în mod util punctul său de vedere asupra elementelor pe care i le impută Consiliul, principiul respectării dreptului la apărare nu implică, pentru acesta din urmă, obligația de a permite din oficiu accesul la documentele conținute în dosarul său.
- 380 Numai la cererea părții interesate Consiliul este obligat să permită accesul la toate documentele administrative neconfidențiale privind măsura în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 noiembrie 2011, Bank Melli Iran/Consiliul, C-548/09 P, EU:C:2011:735, punctul 92, Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Consiliul/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punctul 87, și Hotărârea din 28 iulie 2016, Tomana și alții/Consiliul și Comisia, C-330/15 P, nepublicată, EU:C:2016:601, punctul 66 și jurisprudența citată).
- 381 În speță, Consiliul a menționat, în expunerile de motive comunicate reclamantului, trimiterea la decizia Home Secretary.
- 382 În această împrejurare, trebuie să se deducă că reclamantul dispunea de informații suficient de precise în sensul jurisprudenței amintite la punctul 378 de mai sus.
- 383 În aceste condiții, în cazul în care dorea să dispună de decizia Home Secretary, reclamantului îi revenea, în conformitate cu această jurisprudență, sarcina de a solicita Consiliului comunicarea acesteia, ceea ce nu a făcut.
- 384 În al doilea rând, în ceea ce privește faptele reținute în mod autonom de Consiliu, reclamantul reproșează acestei instituții că nu i-a comunicat, anterior adoptării actelor din iulie 2011-iulie 2014, informațiile de care dispunea. Prin urmare, el nu ar fi putut să prezinte observații referitoare la aceste informații.
- 385 În această privință, trebuie amintit că elementele din dosar reținute de Consiliu pentru a menține numele unei persoane sau al unei entități pe listele de înghețare a fondurilor trebuie comunicate acesteia anterior deciziei de menținere numai dacă prezintă un caracter de noutate în raport cu cele conținute în expunerea de motive referitoare la actele anterioare (a se vedea punctul 167 de mai sus).

- 386 Printre actele din iulie 2011-iulie 2014, numai expunerile de motive referitoare la actele din iulie 2011 și din decembrie 2011 conțineau modificări în raport cu cele referitoare la actele anterioare.
- 387 Or, proiectele acestor expuneri de motive au fost notificate de Consiliu avocatului reclamantului prin scrisorile din 30 mai și din 15 noiembrie 2011 și, așadar, anterior adoptării actelor din iulie și din decembrie 2011.
- 388 Spre deosebire de ceea ce afirmă reclamantul, această comunicare nu trebuia însoțită de elementele de probă de care dispunea Consiliul. Potrivit jurisprudenței amintite la punctul 380 de mai sus, în cazul în care reclamantul dorea să dispună de aceste elemente de probă, îi revenea sarcina de a le solicita Consiliului, ceea ce nu a făcut.
- 389 Pe de altă parte, pentru motivele indicate la punctele 214 și 215, nu poate fi reproșat Consiliului nici faptul că a adresat aceste proiecte de expuneri de motive avocatului reclamantului.
- 390 Pentru aceste motive, al doilea aspect și, prin urmare, al șaptelea motiv trebuie, așadar, respinse ca nefondate.

8. Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate

- 391 Reclamantul arată că înghețarea fondurilor realizată prin actele din iulie 2011-iulie 2014 constituie o atingere adusă dreptului său de proprietate, care nu este justificată, întrucât aceste acte sunt nelegale pentru motivele explicate în motivele anterioare. Prin urmare, aceste acte ar trebui anulate pentru încălcarea dreptului de proprietate.
- 392 Consiliul, susținut de Comisie, contestă această poziție.
- 393 Nu rezultă din răspunsurile date la motivele anterioare că actele din iulie 2011-iulie 2014 sunt nelegale. Prin urmare, dreptul de proprietate nu poate fi considerat încălcat din acest motiv.
- 394 În plus, pentru motivele indicate în cadrul examinării celui de al patrulea motiv referitor la actele din iulie 2010 (a se vedea punctele 184-192 de mai sus), nu se poate afirma că actele din iulie 2011-iulie 2014 încalcă dreptul de proprietate al reclamantului.
- 395 În consecință, al optulea motiv trebuie respins ca nefondat.

9. Concluzie

- 396 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că acțiunea trebuie respinsă în măsura în care privește actele din iulie 2011-iulie 2014.
- 397 Prin urmare, acțiunea trebuie respinsă în întregime.

V. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 398 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 399 Întrucât reclamantul a căzut în pretenții, se impune ca acesta să fie obligat să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliu, conform concluziilor acestuia din urmă.

400 Pe de altă parte, potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

401 În consecință, Republica Franceză și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Hamas suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**
- 3) **Republica Franceză și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 decembrie 2018.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul cauzei și situația de fapt ulterioare introducerii prezentei acțiuni	3
A. Rezoluția 1373 (2001) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite	3
B. Dreptul Uniunii Europene	4
C. Actele atacate	4
1. Actele din iulie 2010	4
2. Actele din ianuarie 2011	5
3. Actele din iulie 2011	6
4. Actele din decembrie 2011	7
5. Actele din iunie 2012	8
6. Actele din decembrie 2012	8
7. Actele din iulie 2013	9
8. Actele din februarie 2014	9
9. Actele din iulie 2014	10
10. Actele din august 2017	10
II. Procedura și concluziile părților înainte de trimiterea spre rejudecare	11
III. Procedura și concluziile părților după trimiterea spre rejudecare	14
IV. În drept	15
A. Considerații introductive cu privire la obiectul acțiunii, precum și cu privire la conținutul și la admisibilitatea observațiilor reclamantului din 28 iunie 2012	15
1. Cu privire la cererile de adaptare a concluziilor acțiunii în privința actelor din iulie 2010-iulie 2014	15
2. Cu privire la admisibilitatea cererii de anulare îndreptate împotriva Avizului din iulie 2010 ..	16
3. Cu privire la conținutul și la admisibilitatea observațiilor reclamantului din 28 iunie 2012 ..	17
4. Cu privire la cererea în adaptarea concluziilor acțiunii în privința actelor din august 2017 ..	18
B. Cu privire la cererea de anulare a actelor din iulie 2010	19
1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește aplicabilitatea în privința reclamantului a măsurilor de înghețare a fondurilor	19
2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare	20

3.	Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate	22
4.	Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare	24
5.	Concluzie	25
C.	Cu privire la cererea de anulare a actelor din ianuarie 2011	25
1.	Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere	25
2.	Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare	25
3.	Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate	26
4.	Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare	26
5.	Concluzie	27
D.	Cu privire la cererea de anulare a actelor din iulie 2011-iulie 2014	27
1.	Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931	27
a)	Cu privire la identificarea organizațiilor vizate de deciziile autorităților Regatului Unit și de cele ale autorităților americane	28
b)	Cu privire la criticile proprii deciziilor autorităților americane	28
c)	Cu privire la criticile comune deciziilor autorităților americane și celor ale autorităților Regatului Unit	30
1)	Cu privire la preferința care trebuie acordată autorităților judiciare	31
2)	Cu privire la faptul că decizia Home Secretary constă într-o includere pe o listă a unor organizații teroriste	32
3)	Cu privire la lipsa indicării probelor și a indiciilor serioase și credibile care fundamentează decizia Home Secretary	34
d)	Concluzie	34
2.	Cu privire la al șaselea motiv și la al doilea motiv, în măsura în care este întemeiat pe încălcarea obligației de motivare	35
a)	Cu privire la deciziile autorităților competente	35
b)	Cu privire la faptele invocate în mod autonom de Consiliu	36
3.	Cu privire la al doilea motiv, în măsura în care este întemeiat pe o eroare privind realitatea faptelor	39
4.	Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere referitoare la caracterul terorist al reclamantului	40
a)	În ceea ce privește deciziile autorităților competente	40

b) În ceea ce privește faptele invocate în mod autonom de Consiliu	41
5. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe insuficienta luare în considerare a evoluției situației ca urmare a scurgerii timpului	42
6. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului neamestecului	43
7. Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului respectării dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă	43
a) Cu privire la primul aspect	43
b) Cu privire la al doilea aspect	44
8. Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate	45
9. Concluzie	45
V. Cu privire la cheltuielile de judecată	45